

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชา
วอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

EFFECTS OF THE STAD COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE ON LEARNING
ACHIEVEMENT IN VOLLEYBALL OF UPPER SECONDING SCHOOL STUDENT

จุฑารัตน์ แก้วกำยาน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชา
วอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

EFFECTS OF THE STAD COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE ON LEARNING
ACHIEVEMENT IN VOLLEYBALL OF UPPER SECONDING SCHOOL STUDENT

JUTARAT KAEWKUMYAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Health Education & Physical Education)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชา
วอลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ของ

จุฑารัตน์ แก้วกำยาน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภักย์)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์) (อาจารย์ ดร.ธัญมา หลายพัฒน์)

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดีที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ผู้วิจัย	จุฑารัตน์ แก้วกายาน
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาธิต ประจันบาน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. อนันต์ มาลารัตน์

วิจัยเชิงทดลอง มีความมุ่งหมาย 1) ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วิชาออลเลย์บอลก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วิชาออลเลย์บอล หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 5 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาออลเลย์บอล จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนการสอนวิชาออลเลย์บอลโดยใช้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอล ซึ่งประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะวอลเลย์บอล 2) แบบวัดความรู้วิชาออลเลย์บอล (แบบปรนัย) เรื่อง ทักษะวอลเลย์บอล 3) แบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาออลเลย์บอล 4) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที ด้วยเทคนิคการทดสอบที่แบบจับคู่ การทดสอบที่แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว การทดสอบที่แบบอิสระ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาออลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาออลเลย์บอลหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบพลศึกษา 5 ขั้นตอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD, ทักษะวอลเลย์บอล, แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

Title	EFFECTS OF THE STAD COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE ON LEARNING ACHIEVEMENT IN VOLLEYBALL OF UPPER SECONDING SCHOOL STUDENT
Author	JUTARAT KAEWKUMYAN
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sathin Prachanban
Co Advisor	Dr. Anan Malarat

This experimental research aimed to: (1) examine the effect of cooperative learning on the learning achievement in volleyball among upper secondary school students; (2) compare the volleyball learning achievement before and after instruction among students who received cooperative learning; and (3) compare the post-instruction learning achievement in volleyball between students who received cooperative learning using the STAD technique and those who received instruction through the 5-step physical education model. The sample consisted of 60 Grade 11 students enrolled in the volleyball course at Phothisarn Pittayakorn School during the second semester of the 2024 academic year. The students were divided into an experimental group, which received cooperative learning, and a control group, which received instruction based on the 5-step physical education model. Research instruments included a volleyball lesson plan based on cooperative learning, a volleyball skill assessment, a multiple-choice knowledge test on volleyball skills, an attitude questionnaire toward the volleyball course, and a desirable traits assessment. Data were analyzed using mean, standard deviation, paired-sample t-test, one-sample t-test, independent-sample t-test, and one-way ANCOVA. The findings revealed that: (1) cooperative learning (STAD) significantly affected students' volleyball learning achievement; (2) the post-test scores of students in the experimental group were significantly higher than their pre-test scores at the 0.05 level of significance; and (3) the post-instruction learning achievement of students in the experimental group was significantly higher than that of students in the control group, also at the 0.05 level of significance.

Keyword : Student Teams Achievement Division (STAD) Cooperative Learning, Volleyball Skills, Physical Education Lesson Plan

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจากคณาจารย์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน และ อาจารย์ ดร. อนันต์ มาลารัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภักดิ์ ประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ธัญมา หลายพัฒน์ กรรมการ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สังวร จันทกร อาจารย์ ดร.ชาญกิจ คำพวง อาจารย์ ดร.ชนกนาถ รัตนเฉลิมวงศ์ นายจาตุรนต์ มหากนก และ นางสาวมะณีพร โชติไสว ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวัด การให้คำปรึกษาและช่วยเหลืออีกทั้งคณาจารย์ในสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา คณะพลศึกษา ทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิประสาทความรู้ ทักษะและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

ขอบคุณผู้เรียนโรงเรียนโพธิสารพิทยากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและช่วยเป็นกลุ่มตัวอย่าง จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่คอยอบรมเลี้ยงดูและคอยให้กำลังใจ รวมทั้งสนับสนุนด้านทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

จุฑารัตน์ แก้วกำยาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	6
สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	8
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา.....	10
3. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	14
4. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเอสทีเอดี (STAD)	15
5. การพัฒนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	19
6. กีฬาวอลเลย์บอล	19

7.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
งานวิจัยในประเทศ	26
งานวิจัยต่างประเทศ.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
2 รูปแบบการวิจัยและแผนการวิจัย	56
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
5 เก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
บทที่ 4 ผลการวิจัย	64
ผลการวิจัย	66
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	76
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	76
สมมุติฐานในการวิจัย.....	76
วิธีการวิจัย.....	77
สรุปผลการวิจัย.....	77
อภิปรายผลการวิจัย	80
ข้อเสนอแนะ	84
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป.....	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก	93

ภาคผนวก ข	119
ภาคผนวก ค	133
ภาคผนวก ง.....	135
ประวัติผู้เขียน.....	137

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยในประเทศ	26
ตาราง 2 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยต่างประเทศ	44
ตาราง 3 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน	58
ตาราง 4 การหาคุณภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์.....	62
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวอลเลย์บอลของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลอง ($n = 60$)	66
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวอลเลย์บอลของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มควบคุม ($n = 60$)	67
ตาราง 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที แบบ paired sample t-test($n=60$)	68
ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังเรียน ของกลุ่มทดลองเทียบกับเกณฑ์	69
ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที	69
ตาราง 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังเรียน ของกลุ่มควบคุมเทียบกับเกณฑ์	70
ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้ออลเลย์บอล ก่อนเรียนระหว่างกลุ่ม ทดลอง และควบคุม โดยการทดสอบค่าที แบบIndependent Sample t-test ($n=60$)	71

ตาราง 12 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-Way ANCOVA)	73
ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณลักษณะหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบค่าที แบบ Independent sample t-test (n=60).....	75
ตาราง 14 ตารางตัวอย่างเจตคติ	103

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพประกอบ 1 ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง	95

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาแบบมีส่วนร่วมกระตุ้นให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพื่อสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ส่งผลให้ระดับความรู้ที่ได้รับเพิ่มขึ้นและสามารถจดจำข้อมูลได้ยาวนาน (Long-term retention) ซึ่งเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมีพลังขับเคลื่อนจากภายใน มีการบริหารจัดการเวลาอย่างเหมาะสม และพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์มากยิ่งขึ้น (Johnson & Holubec, 1994) แนวทางการศึกษาผ่านกิจกรรมกลุ่มนี้เชื่อมั่นว่าช่วยสร้างความมั่นใจในตนเอง (Self-esteem) เปิดโอกาสให้พัฒนาปัญญาอย่างครบถ้วนผ่านกระบวนการทำงานเป็นทีม การเรียนแบบนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนนำความถนัดและศักยภาพส่วนบุคคลมาร่วมกันหาทางออกสำหรับปัญหาต่างๆ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจว่าตนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของหน่วยเดียวกัน ดังนั้นทั้งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น สมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกจำเป็นต้องสื่อสารและให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน นักเรียนจะได้รับองค์ความรู้จากเพื่อนร่วมชั้นซึ่งทำให้สมาชิกเกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เพราะได้เข้าร่วมในกิจกรรมของกลุ่มและมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของทีม (Slavin, 1983) โดยเฉพาะกลยุทธ์ STAD คือ การจัดระเบียบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบ่งทีม โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถที่หลากหลายทำกิจกรรมร่วมกันเป็นหน่วย โดยกลยุทธ์ STAD มีส่วนประกอบหลักอยู่ 3 ส่วน ได้แก่ การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือให้ความช่วยเหลือ และการสร้างแรงผลักดันให้นักเรียนทุกคนตั้งใจพัฒนาตนเองเพื่อความสำเร็จร่วมกันของทีม

การทำงานเป็นหมู่คณะคือรากฐานความสำเร็จ เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถทำงานที่ยากและซับซ้อนเพียงคนเดียวได้ การทำงานใด ๆ ก็ตามจำเป็นต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น เกิดการพึ่งพาอาศัยกัน มีการปฏิสัมพันธ์กันทางสังคม นอกจากนี้การที่บุคคลได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์อยู่ร่วมกับผู้อื่น และสร้างสรรค์ มากกว่าการทำงานแบบต่างคนต่างทำ เพราะฉะนั้นทักษะในการทำงานเป็นทีมจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องส่งเสริมให้เกิดตั้งแต่วัยเยาว์ ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนอาชีวศึกษาได้มีความรู้มีทักษะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ทักษะการคิดสามารถวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่นเพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกันบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่

สมบุรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับงานอาชีพ โดยจะเห็นว่าทักษะการทำงานเป็นทีมและการมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับคนในสังคม เพื่อให้มีทักษะทางสังคมสอดคล้องกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาโปรแกรมพลศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม โดยมุ่งให้บุคคลเกิดคุณลักษณะตามที่กล่าวมานั้น มุ่งเน้นให้นักเรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา ซึ่งวิชาพลศึกษานั้นมีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาให้นักเรียน มีร่างกายที่สมบุรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีทักษะในการเคลื่อนไหวและปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ได้ถูกต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ทั้งยังฝึกให้นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้ารวมไปถึงการคิดวางแผนพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองและการฝึกประสบการณ์การอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งกิจกรรมทางพลศึกษาได้จำลองการอยู่ร่วมกัน การทำงานร่วมกัน และการเรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองในสังคมโดยขณะเล่นกีฬาหรือ ปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนต้องเข้าใจถึงบทบาท ที่รับผิดชอบของตนเอง (ศราวุฒิ โสภา, 2556) การพลศึกษาเป็น การศึกษาอย่างหนึ่งที่ช่วยส่งเสริม ให้นักเรียนได้มีการเจริญองงามและมีการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ Williams (อ้างถึงใน กุณนที พุ่มสงวน, 2557) วิชาพลศึกษามีเป้าหมายที่จะพัฒนานักเรียนให้มีร่างกายที่สมบุรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีทักษะการเคลื่อนไหวและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ช่วยปลูกฝังให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาคือการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลและมีจิตใจที่แจ่มใสร่าเริง ฝึกให้นักเรียนได้แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ารวมไปถึงการคิดวางแผนหรือการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองและได้ฝึกประสบการณ์การเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมตามหลักการปรัชญาทางพลศึกษา ที่ที่ครอบคลุม 5 มิติหลัก ได้แก่ การสร้างความแข็งแรงของร่างกายและสมรรถภาพทางกาย การฝึกฝนทักษะการเคลื่อนไหวและเทคนิคกีฬาให้มีความชำนาญ การให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการและวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การปลูกฝังคุณธรรมและน้ำใจนักกีฬา รวมถึงการสร้างทัศนคติที่ดีและความรักในการเล่นกีฬา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สมบุรณ์ทั้งกาย ใจ และสังคม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแกนกลาง พุทธศักราช 2551 หลักสูตรนี้มุ่งส่งเสริมความเข้าใจเรื่องการเจริญเติบโตของมนุษย์ สร้างทัศนคติที่ดีต่อชีวิต ครอบครัว และเพศศึกษา รวมทั้งพัฒนาทักษะชีวิตและสมรรถภาพทางกายผ่านกิจกรรมเคลื่อนไหวและกีฬา นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความรู้ด้านสุขภาพ การป้องกันโรค และการหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงต่างๆ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) การจัดกิจกรรมเรียนรู้พลศึกษาใช้กีฬาเป็นเครื่องมือพัฒนา นักเรียนแบบองค์รวม ครอบคลุมทั้งร่างกาย ทักษะ ความรู้ คุณธรรม และเจตคติผ่านการมีส่วนร่วม

ร่วมและปฏิบัติจริง ซึ่งช่วยยกระดับทักษะกีฬา เพิ่มความเข้าใจวิธีการเล่นและออกกำลังกาย ปลุกฝังน้ำใจนักกีฬา ระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความสามัคคี การยอมรับผลแพ้-ชนะ ความอดทน และความมั่นใจ พร้อมสร้างทัศนคติบวกต่อกีฬา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) การสอนพลศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่พัฒนา โดยเฉพาะด้านความสามัคคีของนักเรียน

หลักการและปรัชญาทางพลศึกษาข้างต้นมีความสอดคล้องกับการพัฒนาโปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์ในกีฬาวอลเลย์บอล (Volleyball) โดยทักษะพื้นฐานที่สำคัญของกีฬาวอลเลย์บอล เช่น การเสิร์ฟ การรับลูก การเซต การตบ การบล็อก และการขุดลูก นอกจากนี้ การเคลื่อนที่ที่ดี การสื่อสารในทีม และการอ่านเกม ยังเป็นปัจจัยเสริมที่ช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เล่นและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน นอกจากนี้การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอและการทำงานเป็นทีมที่ดี จะทำให้การเล่นวอลเลย์บอล มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน แต่ละทีมมีผู้เล่น 6 คน ในสนาม แบ่งเป็น 3 คนอยู่แดนหน้า และ 3 คนอยู่แดนหลัง และมีตัวสำรองสูงสุด 6 คน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานในกลุ่มการประสานงานในกลุ่มการตัดสินใจร่วมกันและผลประโยชน์ของทีมกีฬาประเภททีม เป็นกิจกรรมทางพลศึกษาที่ประกอบไปด้วยผู้เล่นฝ่ายละสองคนขึ้นไป โดยผู้เล่นในทีมจะมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือต้องมีใจกว้าง และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ในปัจจุบันผู้เรียนต่างศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองไม่ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มกับความสามารถในการทำงานเป็นรายบุคคล ผู้เรียนจะสามารถทำงานคนเดียวได้ดีกว่าการทำงานเป็นกลุ่ม และหากมีการแบ่งกลุ่ม ผู้เรียนจะจับกลุ่มกันเองโดยแยกประเภท เด็กเก่ง เด็กกลาง และเด็กอ่อน ได้อย่างชัดเจนและเมื่อมีการทำงานเป็นกลุ่มเด็กเก่งจะจับกลุ่มอยู่ด้วยกันโดยไม่สนใจเด็กที่อ่อนกว่า (อิทธิฐิ์ เชิญขวัญชัย, 2563) ในปัจจุบันการนำวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มาช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้และพัฒนาทักษะกระบวนการกลุ่มได้ วิธีสอนนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการลงมือปฏิบัติเป็นกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคน และสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีอิทธิพลและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีทักษะกระบวนการกลุ่ม มีความสุขในการเรียน มีกระบวนการดำเนินงานร่วมกันมีผู้นำกลุ่ม และสมาชิกทำหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม เพื่อนำกลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคม ได้แก่ ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะมนุษยสัมพันธ์ และพัฒนาผู้เรียนทางด้านวิชาการขยายขอบเขตการเรียนรู้ให้กว้างขวางขึ้น และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมี

ประสิทธิภาพเป็นวิธีการที่ส่งให้ผู้เรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือแต่ละรูปแบบจะมีความเหมาะสมทางด้านเนื้อหาและวิธีการสอนที่แตกต่างกัน การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ผ่านการทำงานเป็นทีมขนาดเล็ก โดยในแต่ละทีมจะมีสมาชิกที่มีระดับความสามารถหลากหลาย ตั้งแต่ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีเยี่ยมไปจนถึงผู้ที่ต้องการการพัฒนาเพิ่มเติม กระบวนการเรียนรู้ในเทคนิคนี้เน้นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของสมาชิกทุกคนในการสร้างความรู้และบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปรายแลกเปลี่ยนมุมมอง การใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ร่วมกัน การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และการที่ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงจะคอยสนับสนุนเพื่อนที่ยังต้องการความช่วยเหลือ ความสำเร็จของบุคคลหนึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จของทีมทั้งหมด

จากสภาพการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนโพธิสารพิทยากรพบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาและพลศึกษาโดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาแบบปกติ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเอสทีเอดีในการเรียนการสอนวิชาวอลเลย์บอลเป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการเพิ่มพูนทักษะและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้วยการกำหนดบทบาทหน้าที่และกติกาการทำงานแบบทีมอย่างชัดเจน นักเรียนทุกคนจะได้รับการส่งเสริมให้ช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถสูงจะมีหน้าที่คอยเป็นพี่เลี้ยงให้เพื่อนที่ต้องการความช่วยเหลือ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่ม ขณะเดียวกันนักเรียนแต่ละคนจะพัฒนาตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้ของเทคนิค STAD ให้เต็มศักยภาพ รวมถึงการฝึกฝนทักษะทางสังคมเพื่อการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข งานวิจัยนี้จึงเป็นแนวทางที่มีคุณค่าสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนวอลเลย์บอลและสามารถปรับใช้กับรายวิชาอื่นๆ ได้ในอนาคต

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล ก่อนและหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบถึงแผนของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และสามารถนำผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาออลเลย์บอลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน 105 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน โพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาออลเลย์บอล จำนวน 60 คน ซึ่งคำนวณด้วยสูตรของ Cohen (1988) เมื่อกำหนดค่าขนาดอิทธิพล = .05 (Effect Size) = .80) โดยผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ดำเนินการจับฉลากจำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลอง (Random Assignment) ผลที่ได้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1-5/4 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5-5/8 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาแบบปกติ จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD)
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอล ประกอบด้วย
 - 2.1 ด้านความรู้ (K)
 - 2.2 ด้านเจตคติ (A)
 - 2.3 ด้านทักษะ (S)
 - 2.4 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (C)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงผ่านการทำงานกลุ่ม โดยจัดนักเรียนเป็นกลุ่มขนาด 4-5 คน หรือปรับตามความเหมาะสม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีการผสมผสานนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้แตกต่างกัน ตั้งแต่

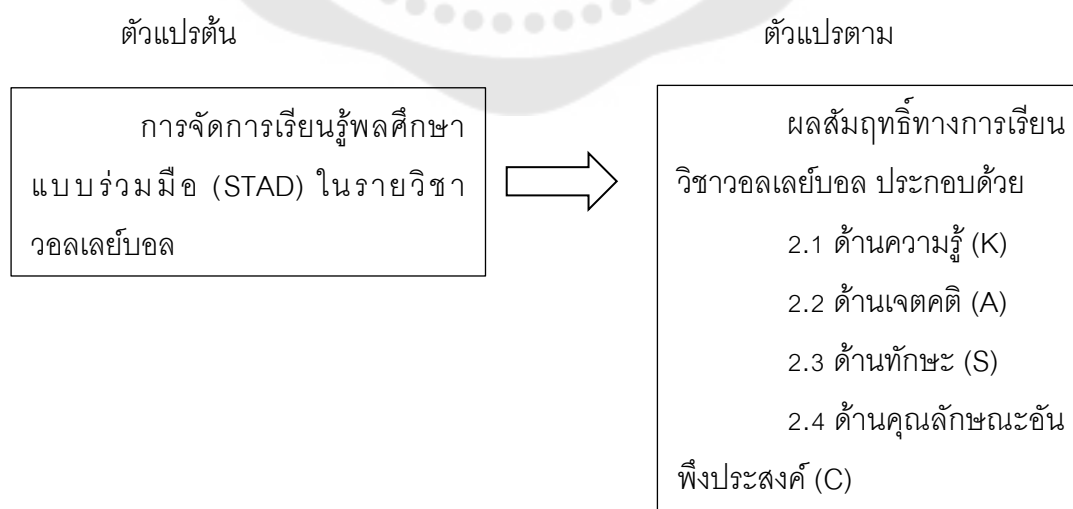
ระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน สมาชิกในกลุ่มจะสนับสนุนกันในการทำงานตามเนื้อหาที่กำหนด ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจร่วมกัน และร่วมมือกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ครูผู้สอนจะใช้วิธีการเสริมแรงต่างๆ เช่น การมอบรางวัลหรือคำชื่นชม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม กระบวนการนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การนำเสนอ บทเรียน กิจกรรมกลุ่ม การทดสอบ การหาคะแนนความก้าวหน้า และการให้รางวัลกลุ่ม

2.การจัดการเรียนรู้พลศึกษารายวิชาวอลเลย์บอล หมายถึง การเรียนการสอน วอลเลย์บอลโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อมและอบอุ่นร่างกาย 2) ขั้นอธิบายและสาธิต 3) ขั้นฝึกปฏิบัติทักษะ 4) ขั้นนำไปใช้เพื่อความสนุกสนาน และ 5) ขั้นสรุป

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวอลเลย์บอล หมายถึง ความสามารถทางทักษะการเล่นวอลเลย์บอล ที่วัดผลและประเมินผลได้จากแบบทดสอบ สามารถจัดอันดับในรูปแบบของคะแนนได้ ผลการเรียนรู้ในด้านความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งสามารถทดสอบได้โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านความรู้ (K) 2.ด้านเจตคติ (A) 3.ด้านทักษะ (S) 4.ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (C)

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอเลกซ์บอของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอเลกซ์บอหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบพลศึกษาแบบปกติ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 วิสัยทัศน์ หลักการ และจุดหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 สมรรถนะผู้เรียน

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.4 การจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

2.1 ความหมายของพลศึกษา

2.2 ปรัชญา หลักการพลศึกษา

2.3 จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา

2.4 การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2.5 หลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

3. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.2 หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD)

4.1 ความหมายการเรียนรู้ด้วยเทคนิคกลุ่มสัมฤทธิ์

4.2 หลักการของกลุ่มสัมฤทธิ์

4.3 องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคกลุ่มสัมฤทธิ์

4.4 ประโยชน์ของกลุ่มสัมฤทธิ์

5. พัฒนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

6. กีฬาโอลิมปิก

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลแบบองค์รวม ครอบคลุมทั้งมิติทางร่างกาย ความรู้ และคุณธรรม โดยเน้นการสร้างจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่มีมิติทั้งท้องถิ่นและสากล หลักสูตรนี้ยึดหลักการที่ว่าทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มความสามารถ ซึ่งสะท้อนปรัชญาการศึกษาที่เชื่อมั่นในความสามารถของมนุษย์

หลักการทางการศึกษาและการกระจายอำนาจหลักสูตรนี้ออกแบบมาเพื่อตอบสนองหลักการสำคัญหลายประการ ได้แก่ การเป็นหลักสูตรเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติที่ผสมผสานความเป็นไทยกับความเป็นสากล การเป็นหลักสูตรเพื่อปวงชนที่เน้นความเสมอภาคทางการศึกษา และการสนับสนุนการกระจายอำนาจให้สังคมท้องถิ่นมีส่วนร่วม นอกจากนี้ หลักสูตรยังมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นทั้งด้านเนื้อหา เวลา และวิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนแนวคิดการศึกษาสมัยใหม่ที่ตอบสนองความหลากหลายของผู้เรียนและบริบทท้องถิ่น โดยหลักสูตรกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็น "คนดี มีปัญญา มีความสุข" ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 มิติหลัก ได้แก่ การมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ การมีความรู้และทักษะการสื่อสาร การมีสุขภาพกายและจิตที่ดี การมีจิตสำนึกพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย และการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ผลลัพธ์เหล่านี้สะท้อนแนวคิดการศึกษาแบบองค์รวมที่ไม่เพียงเน้นความรู้ทางวิชาการ แต่รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพและจิตสำนึกทางสังคม

หลักสูตรกำหนดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ประกอบด้วย การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ชีวิต และการใช้เทคโนโลยี สมรรถนะเหล่านี้เน้นการพัฒนารคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ โดยการออกแบบสมรรถนะดังกล่าวสะท้อนการตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงของโลกและความต้องการทักษะใหม่ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคโลกาภิวัตน์ โดยกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ สะท้อนการผสมผสานระหว่างค่านิยมไทยดั้งเดิมกับค่านิยมสมัยใหม่ โดยเฉพาะการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาบูรณาการในการศึกษา แนวทางการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรนี้เป็นกระบวนการที่ผู้สอนต้องคิดสรรและออกแบบเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยเน้นการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์และพัฒนาสมรรถนะสำคัญไปพร้อมกัน แนวทางนี้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนการสอนแบบเน้นเนื้อหาไปสู่การเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ความหมายของพลศึกษา

กรมวิชาการ (2551) กล่าวถึง พลศึกษาเป็นวิชาการที่มีฐานรากทางวิทยาศาสตร์และเชื่อมโยงกับสาขาวิชาอื่นๆ อย่างหลากหลาย การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงในกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนใน 5 มิติสำคัญ คือ การเสริมสร้างสมรรถภาพสุขภาพ การฝึกทักษะการเคลื่อนไหว การให้ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การปลูกฝังคุณธรรมและน้ำใจนักกีฬา และการสร้างเจตคติที่ดี ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาหลากหลายรูปแบบ

น้ำเพชร แจ่มทอง (2556) ได้อธิบายไว้ว่า พลศึกษาเป็นสาขาวิชาการศึกษาที่ประยุกต์ใช้กิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเจริญเติบโตอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ รวมถึงมิติทางสังคม

มรุต ส่งศักดิ์ชัย (2559) ได้อธิบายไว้ว่า พลศึกษา คือ รายวิชาที่มุ่งเน้นการส่งผ่านองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและกิจกรรมเสริมสร้างร่างกาย พร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยมด้านคุณธรรม จริยธรรม และจิตวิญญาณของนักกีฬาที่ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้อธิบายไว้ว่า พลศึกษา หมายถึง ขั้นตอนการศึกษาที่นำกิจกรรมกีฬาที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้วมาใช้เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

บุควอลเตอร์ (Bookwalter, 1969) กล่าวว่า พลศึกษา คือ การพัฒนาที่ได้ผลดีที่สุดที่สุดทางด้านการปรับตัวในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม โดยได้รับการเสนอแนะการสอน และการเข้าร่วมในกิจกรรมประเภทกีฬา กิจกรรมเข้าจังหวะ และยิมนาสติกที่ได้เลือกสรรแล้ว

บุชเชอร์ (Bucher, 1975) กล่าวว่า พลศึกษาใช้กระบวนการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกแล้วเป็นสื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

จากความหมายของพลศึกษา สามารถสรุปได้ว่า พลศึกษา หมายถึง สาขาวิชาที่ใช้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงในกิจกรรมกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม รวมถึงการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

ปรัชญาหลักการพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) กล่าวว่า ปรัชญาการพลศึกษา หมายถึง ค่านิยม หลักการ วิธีการและทฤษฎีต่าง ๆ ทางการศึกษาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ การทดลอง การพิสูจน์และกลั่นกรอง พิจารณาด้วยเหตุผลอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นอย่างดีและถูกต้อง

ประโยชน์ของการเรียนรู้ปรัชญาการพลศึกษาตามปกติแล้ววิชาชีพในแต่ละวิชาชีพนั้น โดยปรัชญาของวิชาชีพนั้นเป็นค่านิยม หลักการหรือทฤษฎีที่ได้ทดลองและกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีแล้ว ว่าเป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้การจัดและดำเนินการของวิชาชีพนั้นเป็นผลดี และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่วางไว้ สำหรับวิชาชีพพลศึกษา ก็เหมือนวิชาชีพอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องมีปรัชญาในการดำเนินการโดยเฉพาะตนเอง เพื่อให้การจัดการมีผลลัพธ์และบรรลุจุดหมายปลายทางตามที่วางไว้ได้เป็นอย่างดีเช่นเดียวกัน ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า คุณค่าและประโยชน์ของการเรียนรู้และเข้าใจในหลักการและปรัชญาการพลศึกษาเป็นอย่างดีที่

จุดมุ่งหมายในการสอนพลศึกษา

พินิจ อินตา (2554) อธิบายว่า การเรียนการสอนพลศึกษาคือการจัดกิจกรรมเน้นการปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกายและการเรียนรู้ทางสังคมจากกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องระเบียบ กติกา น้ำใจนักกีฬาผ่านการสังเกต เลียนแบบ และฝึกปฏิบัติจนคุ้นเคย

ธวัชชัย รักขติวงศ์ (2560) ระบุว่า การสอนพลศึกษามุ่งพัฒนานักเรียนให้สมบูรณ์ใน 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับประวัติ กฎ กติกา ทักษะ และประโยชน์ของกีฬา ด้านจิตพิสัย ประกอบด้วย คุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬา และเจตคติที่ดีต่อการกีฬา และทักษะพิสัย ประกอบด้วย ทักษะการปฏิบัติและสมรรถภาพทางกายที่แข็งแรง

หลักการการสอนพลศึกษากำหนดให้ครูสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้นักเรียน โดยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ลักษณะความต้องการและความแตกต่างของนักเรียน สอดแทรกความรู้เรื่องระเบียบกติกาไปกับการสอนทักษะกีฬา ปลุกฝังนิสัยรักการออกกำลังกาย และเน้นการปฏิบัติเป็นหมู่คณะและทีม (กรมวิชาการ, 2551)

รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร (2557) อธิบายว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาคือความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ประสบการณ์ เจตคติและพฤติกรรมตามที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การสอนและเทคนิคการสอน บุคลิกภาพของผู้สอน สื่อ และการวัดประเมินผล

สลิตา รินสิริ (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมาย สาระสำคัญ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียน และการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ การเตรียมการสอน การจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผล

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษานำมาใช้หลักสูตรแกนกลางเป็นกรอบในการออกแบบการเรียนรู้ โดยกำหนดโครงสร้างและรายละเอียดกิจกรรมที่ชัดเจน พิจารณาปัจจัยสำคัญทั้งความจำเป็น ลักษณะเฉพาะตัว ศักยภาพ และความต้องการเฉพาะของนักเรียนในแต่ละช่วงวัย จัดกิจกรรมให้มีความสมดุลและครอบคลุมประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงคุณค่าของแนวคิดหลักที่ผู้เรียนทุกคนควรได้รับเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ตัวชี้วัด และปรัชญาพลศึกษาที่เหมาะสมกับระดับการศึกษา กำหนดเนื้อหาที่ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทิศทางบวกและสอดคล้องกับระดับสมรรถภาพทางกายและทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของผู้เรียน วางแผนประสบการณ์การเรียนรู้ล่วงหน้าเป็นระยะเวลาหนึ่งปีโดยคำนึงถึงบริบทและสิ่งแวดล้อมเฉพาะของสถานศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) กล่าวว่า ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ให้ครบทุก ๆ ด้าน ตามหลักการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในแต่ละคาบ หรือในแต่ละชั่วโมงที่จะได้ผลสมบูรณ์ที่แท้จริงนั้น ครูจะต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุผล

จากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาควรมีการจัดการเรียนการสอนให้ครบตรงตามหลักสูตรและสอดคล้องกับปรัชญาทางพลศึกษา โดยยึดหลักความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างสูงสุด

หลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน (กรมวิชาการ, 2551) คือ ด้านทักษะปฏิบัติ เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่นด้านความรู้ เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการด้านสติปัญญา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไก และหลักของการเคลื่อนไหว กฎกติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพและประวัติของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ด้านเจตคติ เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบ

ไปด้วยความสนใจ ทัศนคติ ความพึงพอใจ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือ ความสามารถในการปรับตัวและลักษณะการเป็นผู้นำผู้ตาม

กมลวรรณ ตังธนากานนท์ (2559) กล่าวว่า จำแนกเครื่องมือวัดผลทางพลศึกษา ออกเป็นสองประเภทหลัก คือ เครื่องมือประเภทที่ใช้การทดสอบซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ ข้อเขียนที่แบ่งเป็นแบบทดสอบวัดความรู้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติและแบบทดสอบที่ใช้ข้อริบาย กระบวนการทำงานหรือแก้ไขปัญหามา รวมทั้งแบบสอบปากเปล่าที่ใช้เมื่อต้องการวัดผู้รับการประเมินเป็นรายบุคคล และเครื่องมือประเภทไม่ใช้การทดสอบที่เป็นการสังเกตประกอบการ ปฏิบัติงานในการประเมินทักษะ ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการที่ระบุพฤติกรรมหรือลักษณะสำคัญ ที่ต้องการวัดเพื่อให้ผู้ประเมินระบุว่าพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นหรือไม่ แบบประเมินค่าที่ให้ผู้ประเมินระบุ ระดับคุณภาพหรือความสมบูรณ์ของทักษะ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปิกที่แสดงระดับ เหมาะสมกับการประเมินทักษะที่มีรายละเอียดลึกซึ้ง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2561) ได้กล่าวถึง จำแนกเครื่องมือวัดผลทางพลศึกษาเป็น สองประเภท คือ การประเมินแบบเลือกคำตอบที่ประกอบด้วยแบบเลือกตอบ แบบถูก-ผิด แบบ จับคู่ และแบบเติมคำ และการประเมินแบบสร้างคำตอบที่รวมถึงเรียงความ การเขียนสะท้อน การ ตอบแบบสั้น แผนภูมิ กราฟ รายงาน การจัดแสดงผลงาน แฟ้มสะสมผลงาน โครงการ การพูด นำเสนอ การอ่านออกเสียง การอ่านทำนองเสนาะ การได้วาที การอภิปราย การแสดงการปฏิบัติ ต่างๆ และการแสดงดนตรี การเคลื่อนไหวการเล่นกีฬา การสาธิต โดยการวัดผลและประเมินผล การเรียนมีความสำคัญในการช่วยให้ครูและผู้เรียนทราบความสามารถและความก้าวหน้าเพื่อนำไปพัฒนารูปแบบ

จากการศึกษาหลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาสรุปได้ว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางพลศึกษา มี 2 ประเภทคือ เครื่องมือประเภทที่ใช้การทดสอบซึ่งรวมถึง แบบทดสอบข้อเขียน แบบสอบปากเปล่า แบบเลือกตอบ แบบถูก-ผิด แบบจับคู่ และแบบเติมคำ รวมทั้งการประเมินแบบสร้างคำตอบอันประกอบด้วยเรียงความ การตอบแบบสั้น แผนภูมิ การจัด แสดงผลงาน การพูดนำเสนอ การได้วาที และการแสดงการปฏิบัติต่างๆ และเครื่องมือประเภทไม่ ใช้การทดสอบที่เป็นการสังเกตประกอบการปฏิบัติงานในการประเมินทักษะ ได้แก่ แบบตรวจสอบ รายการที่ระบุพฤติกรรมหรือลักษณะสำคัญที่ต้องการวัด แบบประเมินค่าที่ให้ผู้ประเมินระบุระดับ คุณภาพหรือความสมบูรณ์ของทักษะ และเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูปิกที่แสดงระดับลักษณะหรือ ความสำเร็จของการปฏิบัติหรือผลงานซึ่งเหมาะสำหรับการประเมินทักษะที่มีรายละเอียดซับซ้อน

โดยการวัดผลและประเมินผลการเรียนมีความสำคัญในการช่วยให้ครูและผู้เรียนทราบความสามารถและความก้าวหน้า

3. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กระทรวงศึกษาธิการ (2544) กล่าวว่า การจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กที่มีสมาชิกหลากหลายความสามารถ เพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนมุมมอง ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน และรับผิดชอบร่วมกันทั้งส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

กุลิสรา จิตรขญาวณิช (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน

จากการศึกษาความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือสรุปได้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถและความรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ร่วมกัน

หลักการของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 2003) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นแนวทางที่เหนือกว่าการแข่งขัน เนื่องจากการแข่งขันนำไปสู่สถานการณ์แพ้-ชนะ ในขณะที่การร่วมมือสร้างสถานการณ์ชนะ-ชนะที่มีประโยชน์ต่อทั้งจิตใจและสติปัญญา โดยนักวิชาการทั้งสองได้เสนอหลักการสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ การพึ่งพากันเชิงบวกที่สมาชิกทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน การมีปฏิสัมพันธ์หน้าต่อหน้าเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การใช้ทักษะทางสังคมโดยเฉพาะในการทำงานร่วมกัน การวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และการมีควมรับผิดชอบต่อส่วนบุคคลที่สามารถวัดประเมินได้ทั้งระดับบุคคลและกลุ่ม

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994) ได้ขยายแนวคิดโดยเน้นองค์ประกอบครบถ้วนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ด้าน ประกอบด้วย การพึ่งพาและเกื้อกูลกันที่ความสำเร็จส่วนบุคคลผูกพันกับความสำเร็จของกลุ่ม การปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิดที่สร้างความไว้วางใจและความสัมพันธ์ที่ดี รับผิดชอบ

กรมวิชาการ (2543) กล่าวถึง ความสัมพันธ์และการพัฒนาทักษะชีวิต 6 ด้านหลัก ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก พัฒนาการคิดร่วมกันผ่านการรับฟังความเห็น ระดมสมอง วิเคราะห์ และตัดสินใจ การส่งเสริมทักษะสังคมให้สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกันได้ดี และการพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1987) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือในมุมมองกลไกการเรียนรู้และพลวัตของกลุ่ม 9 ประการ ได้แก่ การถ่ายทอดภาษาที่นักเรียนเก่งแปลงคำสอนครูเป็นภาษาเพื่อน การเรียนรู้จากการสอนที่ผู้สอนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น การสอนแบบตัวต่อตัวที่ได้รับความเอาใจใส่มากขึ้น แรงจูงใจจากคะแนนกลุ่มที่ทุกคนพยายามช่วยเหลือกัน ความรับผิดชอบร่วมที่ทุกคนตระหนักว่าคะแนนตนเองส่งผลต่อกลุ่ม การฝึกทักษะสังคมเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการทำงานจริง การเรียนรู้กระบวนการกลุ่มผ่านการทบทวนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ บทบาททางสังคมที่นักเรียนเก่งรู้สึกมีหน้าที่ต่อสังคม

บาร์ดูดี (Baroody, 1993) กล่าวถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาและความมั่นใจ 4 ด้านหลัก ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาให้เข้าใจได้ดีขึ้น การพัฒนาทักษะแก้ปัญหาผ่าน 3 แนวทางคือการอภิปรายในกลุ่มย่อยเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแนวคิด การเข้าใจปัญหาของแต่ละคนที่มีพื้นฐานต่างกัน และการเข้าใจการแก้ปัญหาจากการทำงานกลุ่ม การเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง และการพัฒนาทักษะสังคมและการสื่อสารเพื่อปรับปรุงการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น

อาเรนด์ส (Arends, 1994) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือในมุมมององค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา 5 มิติ ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการสร้างความรู้ด้วยตนเองที่ทำให้มีความรู้มีความหมาย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ยอมรับผู้ที่มีภูมิหลังต่างกันและสร้างความรู้สึที่ดีต่อสังคม ด้านทักษะการทำงานร่วมกันที่รวมความเป็นผู้นำ การสื่อสาร และการจัดการขัดแย้ง ด้านทักษะการแก้ปัญหาาร่วมกันตั้งแต่การเข้าใจปัญหา ระดมความคิด วิเคราะห์สาเหตุ หาวิธีแก้ไข จนถึงการประเมินผล และด้านการตระหนักในคุณค่าตนเองที่ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจและมีคุณค่า

จากการศึกษา สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ใช่เพียงวิธีการจัดกลุ่มเรียน แต่เป็นปรัชญาการศึกษาที่ครอบคลุมมิติการเรียนรู้ในการเพิ่มความเข้าใจเนื้อหาและพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา มิติสังคมในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและปลูกฝังจิตใจช่วยเหลือ มิติจิตใจในการสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจ และมิติการเตรียมชีวิตในการฝึกทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงาน

4.การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเอสทีเอดี (STAD)

ความหมายการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเอสทีเอดี (STAD)

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) อธิบายว่า เทคนิค STAD เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง

โดยจัดแบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คน มีการกระจายหน้าที่และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนที่หลากหลาย

กุลิสรา จิตรขญาวนิช (2562) ชี้แจงว่า เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD) ได้รับการพัฒนามาจากแนวคิดการแข่งขันเป็นทีม (TGT) โดยเน้นให้สมาชิกในกลุ่มมีทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ มีการถ่ายทอดความรู้ให้กันภายในกลุ่ม และใช้การประเมินผลรายบุคคลแทนการแข่งขัน จากนั้นจึงรวมผลคะแนนเป็นของกลุ่ม

ทีศนา เขมมณี (2562) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มย่อยแบบผสมผสานความสามารถ แลกเปลี่ยนมุมมอง ตัดสินใจร่วมกัน และแก้ไขปัญหาด้วยการพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบร่วม

สลาวิน (Slavin, 1995) อธิบายว่า เทคนิค STAD (Student Team Achievement Division) เป็นหนึ่งในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เข้าใจง่าย และสามารถนำไปใช้ได้กับทุกสาขาวิชา โดยจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ที่มีความหลากหลายในด้านความสามารถ เพศ และเชื้อชาติ เพื่อทำงานร่วมกันและอภิปรายปัญหาเป็นกลุ่มสู่เป้าหมายเดียวกัน

จากการศึกษาแนวคิดต่างๆ ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยเทคนิคกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง โดยจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน หรือปรับตามความเหมาะสม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีการผสมผสานนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับต่างๆ ได้แก่ ระดับสูง กลาง และต่ำ สมาชิกในกลุ่มสามารถทำงานร่วมกันได้

หลักการของเทคนิคเอสทีเอดี (STAD)

สลาวิน (Slavin, 1995) อธิบายว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD มีเทคนิค โดยแนะนำให้มีย่อยหรือทีม (4-5 คน ผสมผสานระดับความสามารถและความหลากหลาย) และระบบกลุ่มสัมฤทธิ์ (จัดกลุ่มตามผลสอบก่อนหน้า กลุ่มละ 6 คน เพื่อแปลงคะแนนรายบุคคลเป็นคะแนนทีม) ภายใต้หลักการพื้นฐาน 5 ประการ ได้แก่ การพึ่งพาซึ่งกันและกันเชิงบวก การติดต่อสัมพันธ์โดยตรง การรับผิดชอบงานของกลุ่ม ทักษะสังคม และกระบวนการกลุ่ม

ขั้นตอนการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้น เริ่มจากการนำเสนอข้อมูลโดยครู ตามด้วยการทำงานร่วมกันในกลุ่ม (เรียนรู้จากใบงาน อภิปราย ตรวจสอบคำตอบ) การทดสอบรายบุคคล การปรับปรุงคะแนนส่วนตัว และการตัดสินผลกลุ่มพร้อมให้รางวัล เทคนิคนี้เน้นให้นักเรียนทุกระดับความสามารถสามารถพัฒนาและมีส่วนร่วมในความสำเร็จของกลุ่ม ผ่านการช่วยเหลือกันและรับผิดชอบร่วมกัน

องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเอสทีเอดี (STAD)

สลาวิน (Slavin, 1995) อธิบายว่า เทคนิค STAD ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 5 ขั้น ดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูล ครูเป็นผู้นำเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการสอนตรง การนำเสนอข้อมูลจะแตกต่างจากการสอนทั่วไป
2. การทำงานร่วมกัน กลุ่มหนึ่งมี 4-5 คน ซึ่งมีผลการเรียนและเพศที่หลากหลาย หน้าที่สำคัญของกลุ่มคือการช่วยเหลือกันเรียนรู้และเตรียมสมาชิกเพื่อการทดสอบ มีการอภิปรายปัญหาาร่วมกัน
3. การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไป 1-2 ครั้ง นักเรียนจะเข้าทำการทดสอบตามสาระที่เรียน โดยต่างคนต่างทำ ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้
4. การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่ และสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้น
5. การตัดสินผลการเรียนของกลุ่ม (Team Recognition) พิจารณาผลรวมของการปรับปรุงคะแนน อาจเป็นคำชมเชย ใบประกาศนียบัตร หรือรางวัลต่างๆ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีเทคนิค 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ STAD ไม่ใช่แค่การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีเทคนิค 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ STAD ไม่ใช่แค่การเรียนรู้แบบร่วมมือ แต่คือกระบวนการ 5 ขั้นตอนที่มุ่งเน้นความสำเร็จร่วมกัน พร้อมปลดล็อกศักยภาพผู้เรียนแต่ละคน เริ่มจากการ เปิดฉากข้อมูล ที่ครูนำเสนอเนื้อหาอย่างตรงไปตรงมา กระตุ้นให้นักเรียนจดจ่อเป็นพิเศษ เพราะนี่คือการเตรียมพร้อมสู่การลงมือทำและการประเมินผลที่จะตามมา ขั้นที่สองคือการสร้าง ทีมเวิร์คไว้ขีดจำกัด โดยนักเรียน 4-5 คนที่มีความหลากหลายจะรวมตัวกัน หัวใจสำคัญคือการช่วยเหลือกันเรียนรู้ เตรียมความพร้อมให้สมาชิกทุกคนสำหรับการทดสอบ ทุกคนต้องทุ่มเทเต็มที่ เรียนรู้ สนับสนุน และเข้าใจกันและกัน เพื่อให้งานจากใบงาน การอภิปรายปัญหา และการตรวจสอบคำตอบเป็นไปอย่างราบรื่น ขั้นตอนต่อมาคือการ พิสูจน์ความเข้าใจ (Quizzes) เมื่อครูสอนไป 1-2 ครั้ง นักเรียนแต่ละคนจะเข้าสู่วิธีการทดสอบเดี่ยว เพื่อวัดความเข้าใจ

ในเนื้อหาที่เรียนมา โดยไม่มีการช่วยเหลือกัน จากนั้นเป็นโอกาสของ คะแนนก้าวกระโดด ที่เปิดทางให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ และสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้นได้ และปิดท้ายด้วย ชัยชนะของทีม ซึ่งเป็นการรวมคะแนนพัฒนาการของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม กลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงจะได้รับการยกย่อง ไม่ว่าจะเป็นคำชมเชย ใบประกาศนียบัตร หรือรางวัล เพื่อสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจ

ก่อนจะเข้าสู่สนามการเรียนรู้ STAD มีการเตรียมพร้อม 2 ด้านสำคัญ ได้แก่ จัดคลังความรู้ (Preparation) ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดเตรียมวัสดุและเอกสารประกอบการสอน ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาจาก John Hopkins University หรือที่ครูสร้างสรรค์ขึ้นเอง เอกสารประกอบการสอน ใบงาน กระดาษคำตอบ และข้อสอบย่อย ล้วนเป็นหัวใจสำคัญ โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะใช้กิจกรรมเหล่านี้ราว 3-5 วัน อีกส่วนสำคัญคือการจัดทีมนักเรียน ซึ่งไม่ใช่การรวมกลุ่มตามใจชอบ แต่เป็นการจัดทีมแบบผสมผสานความสามารถ โดยแต่ละกลุ่มมี 4-5 คน (เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน หรือเพิ่มปานกลางอีก 1 คนหากมี 5 คน) เพื่อสร้างความสมดุล โดยมีข้อควรปฏิบัติในการจัดทีม เช่น การจัดเรียงนักเรียนตามผลคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด กำหนดจำนวนกลุ่มให้เหมาะสม และสร้างความสมดุลด้านความสามารถในแต่ละกลุ่ม รวมถึงการจัดตั้งชื่อกลุ่มและกำหนดคะแนนพื้นฐานจากผลสอบเฉลี่ยก่อนหน้า หรือเกรดปลายภาคที่ผ่านมา

สลาวิน (1995) ได้สรุป 4 ขั้นตอนหลักเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

- 1.ลงมือสอน (1-2 คาบ) โดยครูเปิดบทเรียน กระตุ้นความสนใจ ถ่ายทอดเนื้อหา เน้นความเข้าใจ และแนะนำวิธีคิดแก้ปัญหา
- 2.เรียนรู้ในทีม (1-2 คาบ) โดยนักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันด้วยใบงาน โดยทุกคนต้องช่วยกันให้เพื่อนเข้าใจเนื้อหา ครูเน้นให้นักเรียนขอความช่วยเหลือจากเพื่อนก่อน พร้อมสังเกตและให้กำลังใจ
- 3.พิชิตการทดสอบ (0.5-1 คาบ) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบรายบุคคลโดยไม่ปรึกษากัน แยกโต๊ะ และครูตรวจให้คะแนนเพื่อนำไปคำนวณคะแนนกลุ่ม
- 4.เฉลิมฉลองความสำเร็จ ด้วยประกาศผลคะแนนรายบุคคลและกลุ่ม มอบรางวัลหรือใบประกาศให้กลุ่มที่มีพัฒนาการดี เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนรู้

ประโยชน์ของเอสทีเอดี (STAD)

Baroody (1993) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ว่าเป็นวิธีการส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอภิปรายร่วมกันในกลุ่ม

ย่อย ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบแนวคิดของตนเองโดยคำนึงถึงผู้อื่น การเข้าใจความแตกต่างของพื้นฐานความรู้ และการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในการแก้ปัญหาร่วมกัน

Arends (1994) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีประโยชน์หลายด้าน โดยเฉพาะด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ช่วยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ความช่วยเหลือกัน ซึ่งช่วยทั้งผู้เรียนที่เก่งให้เข้าใจลึกซึ้งขึ้น และผู้เรียนที่อ่อนให้กล้าถามและมีแรงจูงใจมากขึ้น

5. การพัฒนาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

พรณี ชูทัย (2522) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุ 15–18 ปี) ควรเข้าใจพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านร่างกายที่เติบโตเข้าสู่วัยรุ่น สนใจรูปลักษณ์และเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศ ด้านสังคมให้ความสำคัญกับเพื่อน มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ และสนใจอนาคต ด้านอารมณ์แสดงออกมากขึ้น แสวงหาอิสรภาพ และเกิดช่องว่างระหว่างวัย ส่วนด้านสติปัญญาแม้สมองพัฒนาใกล้เคียงผู้ใหญ่ แต่ยังขาดประสบการณ์และความมั่นใจ

6. กีฬาวอลเลย์บอล

ประวัติและวิวัฒนาการของกีฬาวอลเลย์บอล

กีฬาวอลเลย์บอลเกิดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1895 โดยนายวิลเลียม จี. มอร์แกน (Willam G. Morgan) ชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายพลศึกษาแห่งสมาคม Y.M.C.A (The Young Men's Christian Association) ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองโฮลโยค (Holyoke) รัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts) โดยแรกเริ่มนายมอร์แกนให้ชื่อว่า “มินโทเนตต์” (Mintonette) ซึ่งการคิดเกมนี้นี้เกิดขึ้นด้วยเหตุผล 3 ประการดังนี้

1. เขาได้ตระหนักถึงความจำเป็นของกีฬาในร่ม ที่ใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการของนักเรียนที่มี

อายุมาก แทนกีฬาบาสเกตบอลที่ได้รับการนิยมแพร่หลาย แต่ไม่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุมาก

2. เพื่อใช้เป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ภายในโรงยิมเนเซียมขนาดเล็กในฤดูหนาวได้

3. เพื่อให้ผู้ใหญ่ได้มีโอกาสเล่นกีฬาร่วมกัน

แนวคิดในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลเกิดจากการดัดแปลงวิธีการเล่นของกีฬาบาสเกตบอลเทนนิส และแฮนด์บอลเข้าด้วยกัน เขาจึงทดลองด้วยการใช้ตาข่ายเทนนิสมาซึ่งแบ่ง

เส้นกลางสนามบาสเกตบอลออกเป็น 2 แดน ให้ความสูงของตาข่ายพ้นจากพื้น 6 ฟุต 6 นิ้ว ส่วนลูกบอลนั้นใช้ยางในของลูกบาสเกตบอลสุบลมให้แน่น ซึ่งมีน้ำหนักน้อยและสามารถดีหรือเคาะลูกด้วยมือเปล่าข้ามตาข่ายโดย ปราศจากอันตราย ทักษะเบื้องต้นคือ ใช้การเล่นของเทนนิสและแฮนด์บอลรวมกัน แต่เนื่องจากยางใน ของลูกบาสเกตบอลเบาเกินไป ทำให้ลูกบอล เคลื่อนที่ช้า และทิศทางที่เคลื่อนไปไม่แน่นอนเขาจึงให้บริษัท Ant G. Spalding and Brother Company ผลิตลูกบอลที่หุ้มด้วยหนังและบุด้วยยางมีเส้นรอบ วง 25-27 นิ้ว มีน้ำหนัก 8-12 ออนซ์ หลังจากทดลองเล่นแล้ว เขาจึงชื่อเกมการเล่นนี้ว่า “มินโทเนตต์” (Mintonette) (สกายสปอร์ตทีม, 2559)

องค์ประกอบของทักษะกีฬาวอลเลย์บอล

ทักษะกีฬาวอลเลย์บอลที่ใช้ในการเล่นเพื่อความสนุกสนานผ่อนคลาย ซึ่งเป็นกิจกรรมยามว่างส่วนมากประกอบไปด้วยทักษะต่าง ๆ ดังนี้

1. การยืนเตรียมพร้อมจะเล่นลูกบอล หรือการทรงตัวที่ดี นอกจากจะเป็นการเรียกสมาธิแล้วยังช่วยให้เคลื่อนตัวที่จะเล่นบอลได้อย่างสะดวก คล่องแคล่ว ว่องไว ไม่ว่าลูกบอลจะมาในลักษณะใด
2. การเคลื่อนที่พื้นฐาน (Basic Movement) การเคลื่อนที่ในกีฬาวอลเลย์บอลจะทำได้ในระยั้งสั้น แต่ต้องทำด้วยความรวดเร็ว
3. การเล่นลูกมือบน (Set) หรือการเตะชูลูกบอล หรือการเซต เป็นวิธีการเล่นลูกที่ดีและมีความแน่นอนที่สุด
4. การเล่นลูกมือล่าง (Underhand) หรือลูกอันเดอร์แฮนด์ เป็นวิธีการเล่นลูกโดยใช้แขนท่อนล่างบังคับหรือส่งลูกไปตำแหน่ง สามารถรับลูกเสิร์ฟ หรือลูกตบที่มาจากในลักษณะลูกค่อนข้างแรงของฝ่ายตรงข้ามได้
5. การเสิร์ฟ (Service) เป็นการรุกวิธีหนึ่ง การเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพจะสามารถข่มขู่คู่แข่งจนได้ทำลายยุทธวิธีการรุกของฝ่ายตรงข้าม ลดภาระการรับของฝ่ายตนเอง สร้างโอกาสให้ได้เปรียบในการโต้ตอบ
6. การตบ (Spiking) ลูกตบที่ประสบความสำเร็จต้องมาจากจังหวะแรกและจังหวะสองสัมพันธ์กัน
7. การสกัดกั้น (Blocking) เป็นการที่ฝ่ายรับสกัดกั้นทักษะการตบที่รุนแรงของฝ่ายรุกขณะเดียวกันฝ่ายรับอาจจะเปลี่ยนเป็นการรุกได้ทันที (อุทัย สงวนพงศ์, 2543)

ประโยชน์ของการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล

กีฬาวอลเลย์บอล มีการแข่งขันระดับชาติ และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย จนกระทั่งถูกรวมเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาในหลาย ๆ โรงเรียน วอลเลย์บอล เป็นกีฬาประเภททีมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เล่นเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เล่นทีมตนเองและผู้ เล่นทีมคู่แข่ง โดยผู้เล่นในทีมจะมีจุดมุ่งหมายเดียวกันใจกว้าง ดังนี้

1. ประโยชน์ทางด้านร่างกาย

1.1 ได้ออกกำลังกายอย่างมีระบบ มีกฎเกณฑ์ และกติกา

1.2 เป็นการเสริมสร้างร่างกายให้เจริญเติบโต เสริมสร้างความแข็งแรงให้

ร่างกายทำให้ระบบร่างกายทำงานเป็นปกติดี

1.3 ฝึกให้ร่างกายมีความคล่องแคล่วว่องไว

1.4 เสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ชีวิตของตัวเอง

2. ประโยชน์ทางด้านอารมณ์

2.1 ทำให้อารมณ์แจ่มใสสดชื่น

2.2 ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของอารมณ์

2.3 ช่วยฝึกฝนให้มีอารมณ์มั่นคง รู้จักอดทน อดกลั้น

3. ประโยชน์ทางด้านสังคม

3.1 ทำให้ผู้เล่นมีเพื่อน หรือรู้จักคนอื่น ๆ มากขึ้น

3.2 เมื่อเกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ย่อมจะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ส่วนรวม

3.3 เมื่อมีการแข่งขันกีฬาเกิดขึ้นจะก่อให้เกิดการสร้างงานและการกระจาย

รายได้เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทั้งผู้เล่น และผู้ที่เกี่ยวข้องที่ได้รับประโยชน์จากกีฬาวอลเลย์บอลซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อพลเมืองและส่งผลถึงประเทศชาติต่อไป

3.4 เมื่อมีการแข่งขันกีฬาระดับประเทศ จนถึงระดับนานาชาติย่อมเป็นการ

เชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างจังหวัดจนถึงระหว่างประเทศ

3.5 ผู้เล่นที่ประสบความสำเร็จย่อมนำชื่อเสียงมาสู่ตนเอง หรือต่อ

ประเทศชาติได้

4. ประโยชน์ทางด้านจิตใจ

4.1 ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ลด

ความเครียด

4.2 เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดผล

4.3 ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้เล่น

4.4 ฝึกให้มีระเบียบ มีวินัย มีเหตุมีผล

4.5 ฝึกจิตใจให้มีสมาธิ สร้างความมั่นคง เข้มแข็งทางจิตใจ ฝึกให้น้ำใจเป็น

นักกีฬา

4.6 วอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่มีกฎกติกา ผู้เล่นต้องเคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกาการเล่น ดังนั้นการเล่นวอลเลย์บอลย่อมช่วยสอนให้ผู้เล่นรู้จักความยุติธรรม มีความอดทน อดกลั้นรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น

4.7 วอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีม

จะเห็นได้ว่าการเล่นวอลเลย์บอลจะส่งเสริมพัฒนาการในหลาย ๆ ด้านรวม ไปถึงพัฒนาการทางด้านอารมณ์ โดยมีองค์ประกอบคือ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของ ตนเอง รู้จักตนเอง จากที่กล่าวมาข้างต้น เพราะวอลเลย์บอลเป็นกีฬายอดนิยม ในปัจจุบันนักเรียน หันมาสนใจกีฬาประเภทนี้ ประหยัดค่าใช้จ่ายไม่ต้องลงทุนซื้ออุปกรณ์ที่มีราคาสูงมาเล่น เพียงแค่มี ลูกวอลเลย์บอลก็สามารถเล่นได้ เนื่องจากกีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมจึงช่วยส่งเสริมให้ เกิดความสามัคคีในทีมของตนเอง มีการแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการฝึก ทำงานเป็นทีม เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลาย เกิดเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างความสุขให้กับ นักเรียน อาจกล่าวได้ว่ากีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่ส่งเสริมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี (ศศิธร สงวนศิลป์, 2551 : ออนไลน์)

ทักษะกีฬาวอลเลย์บอล

สร้างความคุ้นเคยกับลูกวอลเลย์บอล

วิธีการปฏิบัติ

1. เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับขนาดและน้ำหนักของลูกวอลเลย์บอลโดยให้จับลูก ฝึกโยนและรับด้วยมือ

ลักษณะของมือขณะสัมผัสบอล

1. ช้อนมือ

วิธีการปฏิบัติ

1.1 ใช้มือทั้งสองช้อนกัน โดยใช้มือใดช้อนมือใดก็ได้ให้มือล่างโอบมือบนไว้

1.2 ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองวางชิดขนานกันชี้ไปข้างหน้า

1.3 แขนทั้งสองข้างเหยียดตรงคู่ขนานกันไปตลอด ขณะสัมผัสบอลให้เกร็ง

แขน เล็กน้อย

2. โอบหมัด

วิธีการปฏิบัติ

2.1 ใช้มือใดมือหนึ่งกำหมัดไว้แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งโอบหมัดด้านนอกอีก
ชั้นหนึ่ง

2.2 ใช้นิ้วมือทั้งสองวางชิดขนานกันชี้ไปข้างหน้า

2.3 แขนทั้งสองข้างเหยียดตรงคู่ขนานกันไปตลอด ขณะสัมผัสบอลให้เกร็ง

แขน เล็กน้อย

2.4 กำมือทั้งสองชิดกันหรือแบบต่อหมัด

2.5 กำหมัดทั้งมือซ้ายและมือขวาแล้วนำมาต่อหมัดให้ทั้งสองหมัดมาขนาน

ชิดกัน

2.6 ให้นิ้วหัวแม่มือทั้งสองมาชิดขนานกันแขนทั้งสองข้างเหยียดตรงคู่ขนาน

กันไปตลอดขณะสัมผัสบอลให้เกร็งแขนเล็กน้อย

3. ทักษะพื้นฐานในการเล่นวอลเลย์บอล

วิธีการปฏิบัติ

1. ยืนเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่

2. ย่อเข่าลงให้หัวเข่าเลยปลายเท้าเล็กน้อยก้มลำตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนว

ระดับ ของเข่า

3. ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง ตรงบริเวณโคน

หัว แม่เท้า ใต้ฝ่าเท้า

4. จับมือในท่าที่ถูกต้อง แขนทั้งสองเหยียดตึง ตามองที่ลูกบอล

5. จากนั้นให้จับคู่กัน

4. ทักษะการเล่นลูกมือล่างในลักษณะลูกสูง (อันเดอร์สูง) แบบเดี่ยว/แบบคู่

วิธีการปฏิบัติ

1) ยืนเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่

2) ย่อเข่าลงให้หัวเข่าเลยปลายเท้าเล็กน้อยก้มลำตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนว

ระดับของเข่า

3) ยกส้นเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง ตรงบริเวณโคน

หัวแม่เท้า ใต้ฝ่าเท้า

4) จับมือในท่าที่ถูกต้อง แขนทั้งสองเหยียดตึง ตามองที่ลูกบอล

5) จากนั้นให้จับคู่กัน

5. ทักษะการเล่นลูกเซต

วิธีการปฏิบัติ

- 1) มือทั้งสองจะต้องยกขึ้นและกางนิ้วออกให้ตรงกับหน้า
- 2) ตามองลูกบอลผ่านระหว่างมือทั้งสองข้าง
- 3) แขนงอเป็นมุมฉากจากท่าเตรียมพร้อม
- 4) เคลื่อนที่ให้อยู่ใต้ลูกบอลและหันหน้าไปในทิศทางที่ต้องการ ย่อเข้า กาง

นิ้วออกทั้งหมด

5) ตามองผ่านมือทั้งสองข้างไปยังจุดที่ส่งลูก

6) เมื่อลูกบอลตกลงมาในจุดหมาย ให้ผลักนิ้วมือออกไปปะทะลูกบอล โดยใช้นิ้วโป้ง นิ้วชี้ และ นิ้วกลาง ส่วนนิ้วนางและนิ้วก้อยทำหน้าที่ประคองลูกบอล

6. ทักษะพื้นฐานในเลิฟ

1. ทักษะการเลิฟมือล่างแบบโยนเองข้ามตาข่ายแบบตรง

วิธีการปฏิบัติ

1.1 การยืนให้หันหน้าเข้าตาข่าย ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าโดย เท้าอยู่หลังเส้น (ถ้าเลิฟด้วยมือขวา)

1.2 แยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ย่อเข้าเล็กน้อย

1.3 ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด (มือซ้ายข้างเดียวกับเท้าหน้า)

1.4 มือที่จะตีลูกบอลเหวี่ยงไปข้างหลัง (กำมือหรือแบมือ)

1.5 โยนลูกบอลขึ้นสูงจากมือประมาณ 1-2 ฟุต

1.6 เหวี่ยงแขนข้างที่ใช้ตีเข้าปะทะลูกบอลบริเวณใต้ลูกบอล หลังจากปะทะลูกบอล แล้วให้ปล่อยแขนไปตามแรงส่ง

2. ทักษะการเลิฟมือล่างแบบโยนเองข้ามตาข่ายแบบเฉียง

วิธีการปฏิบัติ

2.1 การยืนหันลาดตัวด้านซ้ายเข้าหาตาข่าย ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าขนานกับเส้นหลังเท้าขวา

2.2 แยกเท้าห่างกันประมาณ 1 ช่วงไหล่ย่อเข้าเล็กน้อย

2.3 ถือลูกบอลด้วยมือข้างที่ไม่ถนัด (มือซ้ายข้างเดียวกับเท้าหน้า)

2.4 มือที่จะตีลูกบอลเหวี่ยงไปข้างหลัง (กำมือหรือแบมือ)

2.5 โยนลูกบอลขึ้นสูงจากมือประมาณ 1-2 ฟุต

2.6 เหยี่ยงแขนข้างที่ใช้ดีเข้าปะทะลูกบอลบริเวณใต้ลูกบอล หลังจากปะทะลูกบอล แล้วให้ปล่อยแขน ไปตามแรงส่ง

7. ทักษะการเล่นตบลูกวอลเลย์บอล

วิธีการปฏิบัติ

1) ยืนห่างจากจุดหมายที่จะตบประมาณ 3 – 4 เมตร ให้เพื่อนโยนลูกบอลให้ในจุดที่จุดหมายที่จะตบลูกบอล

2) เคลื่อนที่โดยการวิ่งเหยาะๆ จังหวะสุดท้ายที่จะกระโดดตบ “ให้ก้าวรวบเท้า” พร้อมกับเหยี่ยงแขนทั้งสองข้างมาข้างหลัง ย่อตัวเตรียมกระโดด

3) เอนตัวไปด้านหลังเหยี่ยงแขนทั้งสองข้างเฉียงข้างลาตัวไปข้างหน้าเหนือศีรษะ พร้อมถีบเท้าทั้งสองข้างกระโดดขึ้นในแนวตั้ง

4) ให้เงื่อแขนข้างที่จะตบลูกบอล ส่วนอีกแขนเหยียดไปข้างหน้าเพื่อทรงตัว

5) เหยียดตัวและเหยี่ยงแขนเหยียดตรงไปข้างหน้าเพื่อตบลูกบอลด้วยอุ้งมือ

7.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยในประเทศไทย

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
จิรวรรณ วงศ์มัญญ (2562) ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬา	การทดสอบทักษะพื้นฐานกีฬา แขนงบอลของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาเรียงลำดับคะแนนจากนักเรียนคนที่มีคะแนนสูงที่สุดไปทำงานเป็นทีมของนักเรียน	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 36 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ออกเป็น 2 กลุ่มทดลอง จำนวน 18 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 18 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการ	1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ฟ้าแสนบอลโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม จำนวน 8 แผน ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.92 – 1.00 2) แบบประเมินการทำงานเป็นทีม	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมการจัดการศึกษาที่ฟ้าแสนบอลโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกม	1) หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนน

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
ประถมศึกษาปีที่ 4	หานักเรียนคนทั้งหมดคนที่ดีที่สุด ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีจับคู่ (Matching Group) เป็น 2 กลุ่ม	สุ่มเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection)	ที่มีค่าดัชนีความเที่ยงเท่ากับ 0.83	ชั้นนำ ชั้นตอน ชั้นจัดทีม ขึ้นการแข่งขันการสรุป	ทักษะพื้นฐานที่คาดหวังจะเน้นกีฬา เสียดลบและทักษะการทำงาน เป็นทีม หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ไวยากรณ์ เกม สันติ พานิชเจริญ และ จันทรพร พรหมมาต (2562) ผลของการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบูรพา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 31 คน	แผนการจัดการเรียนการสอนสุศึกษาและผลศึกษาเชิงรุกแบบทดสอบ	ความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาและผลศึกษา	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนสุศึกษาและผลศึกษาเชิงรุก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
ตอนปลาย					นักกีฬาหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอช่วยพัฒนาความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬาในนักเรียนได้

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
สมินทรีย์ บ่วงเพชร, พิมพ์ม่วงศิริธรรม และสุนันทา ศรีศิริ (2563)	วิจัยเชิงทดลอง การจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาแบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3 แผน และ 2. แบบพลศึกษาแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบบเน้นการใช้เทคนิคระหว่างกลุ่มด้วยเกม กลุ่มทดลองที่ 2 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค	1. แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 3 แผน และ 2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเน้นแข่งขันระหว่างกลุ่ม (TGT) 2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเน้นผลสัมฤทธิ์กลุ่ม (STAD) 3. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	กลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบบเน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม กลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบบเน้นผลสัมฤทธิ์กลุ่ม และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังการทดลอง แตกต่างกับการทดลอง

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
		แบบเน้นผลสัมฤทธิ์ กลุ่มและกลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับ การจัดการเรียนรู้ผล ศึกษาแบบปกติ จำนวน 61 คน			.05 2. หลังการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบบเน้นการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยการเล่นเกม และกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบบเน้นผลสัมฤทธิ์กลุ่มมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์แตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการ		ผลการวิจัย
	วิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ	วิจัย	วิจัย	วิจัย	
สิริภัทร อภิตตระกูล, กมล มาลัย วิรัตน์ เศรษฐสิน และ พิมพา ม่วงศิริธรรม (2563)	เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนที่บังกรวิทยา พัฒนา (ทวีวัฒนา) ในพระราชูปถัมภ์ฯ	แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา แบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน และแบบปกติ จำนวน 8 แผน	การจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	(1) กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมความสามัคคี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมความสามัคคี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05		
นพพล กิตติวงศา และคณะ (2563) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการการเรียนรู้ 7 ขั้น ร่วมกับนักเรียนรูปแบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มี	โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ pretest-posttest,	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน ด้วยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling)	เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดเจตคติต่อวิชาชีววิทยา วิเคราะห์ข้อมูลโดย 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชา	การจัดการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ การเรียนรู้ 7 ขั้นการจัดการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ การเรียนรู้ 7 ขั้นร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค	1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อ		

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
	วิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	วิจัย	วิจัย		
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาชีววิทยានักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	onequivalentmultiple-group Design	ชีววิทยา เรื่อง ระบบประสาทและอวัยวะรับรู้ความรู้สึกของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม กับเกณฑ์ร้อยละ 60 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาชีววิทยาลงเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม	STAD	ชีววิทยาหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติการเรียนรู้ 7 ชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01		
พยอม แสงจันทร์ (2563) การพัฒนาคู่มือการเรียนรู้สาระ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และกา	การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group, Pretest-Posttest	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลหาดใหญ่ 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยใน	1) คู่มือการเรียนรู้ 2) แบบวัดพฤติกรรมการร่วมมือการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	พหุติการร่วมมือการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	1) คู่มือการเรียนรู้สาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการคิดแบบโยนิโตเมติกการ มีค่าดัชนี	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
เทคนิค STAD ร่วมกับการคิดแบบโยนโต้มนสติการที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการร่วมมือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2	Design)	การสุ่ม		พฤติกรรมการร่วมมือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ประสิทธิผลเท่ากับ 0.60 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 2) นักเรียนมีพฤติกรรมการร่วมมือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับ	ตัวแปรที่ใช้ใน	ผลการวิจัย
	วิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง			
วชิราภรณ์ นาทันใจ (2565) ผลการจัดการเรียนรู้สู่ผู้ศึกษาโดยใช้การสะท้อนคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะทางพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา	เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research)	นักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 2 จำนวน 50 คน สุ่มแบบแบ่งกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling)	แผนสุขศึกษาโดยใช้การสะท้อนคิด จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องรวม 0.78 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และทักษะทางพฤติกรรม	การจัดการเรียนรู้สู่ผู้ศึกษาโดยใช้การสะท้อนคิด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางพฤติกรรม และทักษะทางพฤติกรรม	การจัดการเรียนรู้สู่ผู้ศึกษาโดยใช้การสะท้อนคิด ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา
สุนิษา ทองมาก (2565) ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับต้น	การวิจัยกึ่งทดลอง รูปแบบกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม วัดก่อนทดลอง และหลังการทดลอง (Randomized Pretest-Posttest Control Group)	นักเรียนระดับต้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มหรือพินท์	แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือทักษะกีฬาพลศึกษาและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1. การจัดการเรียนรู้แบบปกติ 2. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ	1) ผลรวมค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะพลศึกษาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 M= 7.94 และ M= 4.80 ตามลำดับ 2) ผลรวม

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
มัธยมศึกษา ปีที่ 3	Designs	(Cluster or Area Sampling)			ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะวัดโดยร้อยละหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $M=7.89$ และ $M=7.15$ ตามลำดับ 3) ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังสัมผัสวิธีการเรียนหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $05 M=22.71$ และตามลำดับ

ตาราง 1 (ต่อ)

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการ			ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
	ดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับ		
ณัฐวิทย์ ยิงยุทธ และคณะ (2566) ผลของการใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ระเบิดอกบัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองที่ใช้แบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียวทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนหนองโตง “สุริยวิทยาคม” ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ นวัตกรรมไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง ระเบิดอกบัว จำนวน 3 แผน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส และการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	การใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้มีคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (X = 14.17) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่เรียนจบหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ระเบิดอกบัว สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่โรงเรียนกำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ประจักษ์ สนิธิรักษ์, ถาดทอง ปานสุภวัชร และอรุณรัตน์ คำแห่งพล (2566) การพัฒนาทักษะ	การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 โรงเรียนกุสุมาลย์ วิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา การศึกษา	1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ร่วมกับผังโนทัศน์ เรื่อง การเคลื่อนที่แนวตรง มี	1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบบแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ร่วมกับผังโนทัศน์ เรื่อง การเคลื่อนที่แนวตรง มี

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการ		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
	ดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	
กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การเคลื่อนที่แนวตรง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับผังมโนทัศน์	วิจัย	2564 จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แบบสอบถามความพึงพอใจ	เครื่องมือที่ใช้สำหรับวิจัย	ประสิทธิภาพเท่ากับ 83.59/82.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ 2) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการ		ผลการวิจัย
	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	
ศึกษา เพื่อ	การวิจัยครั้งนี้ใช้	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา	เชิงปริมาณแบบสอบถามโดยมี				1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ของนักเรียน มีคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองมีค่า ($\bar{X}$ = 25.37, S.D. = 1.90) และกลุ่มควบคุมมีค่า ($\bar{X}$ = 20.44, S.D. = 2.68) และการประเมินทักษะปฏิบัติมีค่าสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติการรำของนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติทดสอบ t = 10.219 มีนัยสำคัญทางสถิติที่
สุพรรณ	การวิจัยครั้งนี้ใช้	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา	เชิงปริมาณแบบสอบถามโดยมี				
(2566) การ	วิธีการวิจัยเป็นเชิงปริมาณ	ปีที่ 3/9 จำนวน 43 คน และ 3/10 จำนวน 44 คน รวมจำนวนทั้งหมด 87 คนจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบหากลุ่มตัวอย่างของเครื่องมือนอร์แกน	ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ไทย ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดผล และประเมิน ด้านภาษา และด้านวิจัยได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาของเครื่องมือ				
พัฒนาารูปแบบ							
การจัดกา							
เรียนรู้ร่วมกับ							
การเรียนรู้แบบ							
ร่วมมือเทคนิค							
STAD เรื่อง							
การประดิษฐ์							
ทำรำประกอบ							
เพลงมาร์ชโรงเรียนเวียงสระ							

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย		ผลการวิจัย	
	ดำเนินการวิจัย		วิธีกลุ่มตัวอย่างและ		วิจัย			
สาขา วรรณคดี และ บัณฑิตา อินสมบัติ (2566) ผลการ จัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิค เอสทีเอ็ดร่วมกับแฟ้มภาพ	การวิจัยในชั้นเรียนได้ ใช้แบบแผนการ ทดลองแบบกลุ่ม เดียวมีการวัดผล ก่อนและหลังการ ทดลอง (One Group Pretest- Posttest)		นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเขาหิน กราวประชาสรรค์ จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้มา		1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอ็ด ร่วมกับแฟ้มภาพอยู่ ในระดับมาก 2) แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุข ศึกษา มีความเชื่อมั่นเท่ากับ		ผลการวิจัยพบว่า) นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีทำ			ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	
	ดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ผลการวิจัย	
เรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	Posttest Design	จากวิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) 24 ช่อ	0.68 และ 3) แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษา จำนวน 24 ข้อ	ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับ		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
	วิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	การทำวิจัย		
วไลพร สยามหาดีไทย และธรรยา รุญเจริญ (2567) ผลการศึกษา การเรียนรู้เรื่องวัยรุ่น และพัฒนาการทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ STAD ร่วมกับชุดกิจกรรม	การวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลัง การทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design)	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 25 คน โรงเรียนอ่าวห้วยยาง โดยการศึกษาการ จัดการเรียนรู้ด้วยชุด กิจกรรมวิทยาศาสตร์ เรื่องวัยรุ่นและ พัฒนาการทางเพศ	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 25 คน โรงเรียนอ่าวห้วยยาง โดยการศึกษาการ จัดการเรียนรู้ด้วยชุด กิจกรรมแบบประเมิน ความพึงพอใจ	แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน ชุด กิจกรรม แบบประเมิน ความพึงพอใจ	การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับชุดกิจกรรม	1. ผลการเรียนรู้เรื่องวัยรุ่นและ พัฒนาการทางเพศ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับ ชุดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยก่อน เรียน 15.20 ค่าเฉลี่ย หลังเรียน 23.84 ความก้าวหน้า 8.64 ร้อยละความก้าวหน้า 27.73 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 2. ความพึงพอใจของนักเรียนใน การเรียนรู้เรื่องวัยรุ่นและ พัฒนาการทางเพศ ของ

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ	ตัวแปรที่ใช้ในการ	ผลการวิจัย
	วิจัย	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	วิจัย	วิจัย	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับ ชุดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 อยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

ตาราง 2 ตารางสังเคราะห์งานวิจัยต่างประเทศ

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
อาร์มสตรอง (Armstrong, 2003) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดกลุ่มนักเรียน โดยยึดเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นทีม (STAD)	การศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คน ที่อยู่เกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมโดยใช้สอนแบบดั้งเดิมโดยใช้ตำราเรียนอธิบายการบรรยาย เอกสารประกอบการเรียนรู้กับ การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียนรู้กับการสอนแบบร่วมมือ	นักเรียน 47 คน คน ที่อยู่เกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมโดยใช้ตำราเรียนการอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียนรู้กับการสอนแบบร่วมมือ	การศึกษาค้นคว้ากับนักเรียน 47 คน ที่อยู่เกรด 12 ที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิมโดยใช้ตำราเรียนการอธิบาย การบรรยาย เอกสารประกอบการเรียนรู้กับการสอนแบบร่วมมือ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้การสอน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนสอบก่อนเรียนผู้สูงส่งตามศึกษาไม่แตกต่างกัน และตามข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่าการเรียนแบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ และสนุกสนานกับการเรียนมาก จึงควรนำไปใช้ในการสอนให้เหมาะสมในการจัดตารางเรียนแบบเน้นเลือกเวลา
ชาน เหมย หลิง (Chen Mei-Ling, 2004) ได้ศึกษาผลของการใช้แบบเรียนแบบร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษ	การเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ STAD และ Jigsaw กับกลุ่มทดลองและใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียน	นักศึกษาค้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยได้ในวัน	โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD และ Jigsaw	การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD และ Jigsaw	กลุ่มทดลองมีการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพศชายสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเพศหญิง

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
เพื่อการสื่อสาร	ตามปกติกับกลุ่มควบคุม เป็นระยะเวลา 3 เดือน	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลให้เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ซึ่งอาจช่วยเพิ่มโอกาสที่นักเรียนจะสามารถให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ในสถานการณ์จริงได้
จาดา (Jada, 2009) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค STAD	การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือ	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ร่วมมือ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากแบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนร่วมมือ
ไต้วิญ (Sawignon, 2010) ได้ศึกษา ผลของการสอนแบบร่วมมือของครูภาษาอังกฤษต่างประเทศในการสอนแบบเน้นงานที่มีต่อ					

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
ความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศและความคิดเห็นที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง จำนวน 5 โรงเรียน ได้รับการสอนโดยเทคนิค	นักเรียนจำนวน 664 คน จาก 30 ห้องเรียนใน 10 ห้องเรียนผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	การสอนโดยใช้เทคนิค STAD	นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	ช่วยในบรรยากาศในการเรียน สนุกสนานทำให้การเรียนมีส่วนรวมในการเรียนมากขึ้น ทั้งยังได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครูเป็นรายบุคคลเพิ่มขึ้น และนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าครูทั้งสองคนมีบทบาทเท่าเทียมกันมากขึ้น
มาซูด โฆลามาลิ ลากาซานิ (Masoud Gholamali Lavasani, 2011) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ของ	ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง จำนวน 5 โรงเรียน ได้รับการสอนโดยเทคนิค	นักเรียนจำนวน 664 คน จาก 30 ห้องเรียนใน 10 ห้องเรียนผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	การสอนโดยใช้เทคนิค STAD	นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05	ช่วยในบรรยากาศในการเรียน สนุกสนานทำให้การเรียนมีส่วนรวมในการเรียนมากขึ้น ทั้งยังได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครูเป็นรายบุคคลเพิ่มขึ้น และนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าครูทั้งสองคนมีบทบาทเท่าเทียมกันมากขึ้น

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
	วิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ	วิจัย	วิจัย		
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตยอธกัทยาการตาประเทอินโดนีเซีย	STAD และกลุ่มควบคุม จำนวน 5 โรงเรียน ได้รับการสอนแบบปกติ	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	วิจัย	วิจัย		
โนบาโฮ, ลัมโฮต และสังกา, ราเฮเลีย เอตา (Naibaho, Lamhot and Sangga, Rahelia Eta, 2019) การปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 โดยใช้ Student Team Achievement Division (STAD) ที่ SMP Strada Santo Fransiskus	การวิจัยเชิงทดลอง (Quasi-Experimental Research)	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 จำนวน 37 คนจากโรงเรียน SMP Strada Santo Fransiskus Xaverius III	ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้การทดสอบ และข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้บันทึกประจำวัน แบบสอบถาม และแผนผังเกิด	การใช้เทคนิค STAD ช่วยปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ซึ่งพิสูจน์ได้จากคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเป็น การทดสอบหลังครั้งที่ 1 และการทดสอบหลังครั้งที่ 2 ซึ่งอยู่ที่ 53.51, 64.84 และ 77.57 ตามลำดับ นอกจากนี้ ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากบันทึกประจำวัน แบบสอบถาม และแผนผังเกิดยังเผยให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมแสดง	การใช้เทคนิค STAD ช่วยปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ซึ่งพิสูจน์ได้จากคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเป็น การทดสอบหลังครั้งที่ 1 และการทดสอบหลังครั้งที่ 2 ซึ่งอยู่ที่ 53.51, 64.84 และ 77.57 ตามลำดับ นอกจากนี้ ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากบันทึกประจำวัน แบบสอบถาม และแผนผังเกิดยังเผยให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมแสดง	

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		กลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย		ผลการวิจัย
	วิจัย	การศึกษเชิงเอกสาร	วิจัย	วิธีการสุ่มตัวอย่าง	วิจัย		
ศรี รุณียาติณงศิริ สุวิติ, มุศดาธิพัห์ มาห์มุด และ ฟัดเลีย ปาณิโกโร (Sri Rumiyatiningsih Luwiti, Muzdalifah Mahmud and Fadlia Panigoro, 2023) การวิเคราะห์การเรียนรู้แบบ STAD และ JIGSAW: คำแนะนำสำหรับการปฏิบัติในชั้นเรียน		การศึกษเชิงเอกสาร Quasi-experimental study		ทบทวนประสิทธิภาพของการนำการเรียนรู้แบบร่วมมือ Jigsaw และ STAD ไปใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย		การนำการเรียนรู้รูปแบบร่วมมือ Jigsaw และ STAD	ความสนใจอย่างมากในการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค STAD
							กลยุทธ์ทั้งสองสามารถนำไปใช้กับทักษะภาษาอังกฤษได้ทุกประเภท โดย STAD เหมาะสมกับทักษะในการรับ และ Jigsaw เหมาะกับทักษะในการผลิต ความยืดหยุ่นของกลยุทธ์เหล่านี้ช่วยให้สามารถปรับให้เข้ากันได้กับหัวข้อการเรียนรู้ และวัตถุประสงค์ที่หลากหลายของนักเรียนได้ ประโยชน์ทางทฤษฎีได้แก่ ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการนำแบบจำลองการเรียนรู้แบบร่วมมือเหล่านี้ไปใช้

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย	ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
					ซึ่งสอดคล้องกับแผนริเริ่มของรัฐบาล เช่น MBKM และหลักสูตร Merdeka ประโยชน์ในทางปฏิบัติ ได้แก่ การให้คำแนะนำ นักการศึกษาและนักวิจัยในการใช้กลยุทธ์เหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยมีประสิทธิภาพ การวิจัยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการใช้อย่างเหมาะสมและเงื่อนไขที่เอื้ออำนวย โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของทรัพยากรและการดูแลของนักการศึกษา ในความสำเร็จของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำวิจัย		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย		ผลการวิจัย
	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	
ซั่มซูล กุฟรอน และคณะ (Syamsul Ghufroon et al., 2023) ผลกระทบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภท STAD	การศึกษากึ่งทดลอง Quasi-experimental study	แบบทดสอบแบบเลือกตอบ คำอธิบาย การสังเกต และเอกสารใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ คำอธิบาย การสังเกต และเอกสารเพื่อรวบรวมข้อมูล	แบบทดสอบแบบเลือกตอบ คำอธิบาย การสังเกต และเอกสารใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบ คำอธิบาย การสังเกต และเอกสารเพื่อรวบรวมข้อมูล	การเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภท STAD	ค่าสำคัญในด้านความรู้ความเข้าใจ จิตพลศาสตร์ และอารมณ์ คะแนนโดเมนความรู้ความเข้าใจ คือ 0.314 คะแนนโดเมนจิตพลศาสตร์คือ 0.032 และคะแนนโดเมนอารมณ์คือ 0.038 ผลการทดสอบพบว่ามีความสำคัญน้อยกว่า 0.05 คือ $0.00 < 0.05$ ข้อสรุปของการวิจัยนี้คือ 1) การเรียนรู้แบบร่วมมือประเภท STAD ที่อาศัยเครื่องมือการเรียนรู้มีผลอย่างมีนัยสำคัญ ต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านจิตพลศาสตร์และอารมณ์เรียน 2) ความส่ววิชาการของนักเรียนไม่				

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย		
อาเซป มุลยาดิ และคณะ (Acep Mulyadi et al., 2024) การนำแบบจำลองการเรียนรู้แบบ Stad มาใช้ในการปรับปรุงผลการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชา Pai ที่ Sman 2 Tambun Utara	การศึกษากึ่งทดลอง Quasi-experimental study	แนวคิดในสื่อการเรียนรู้ แนวทางในการศึกษาที่ใช้แนวทางเชิงปริมาณเชิงพรรณนา กิจกรรมการนำไปปฏิบัติเริ่มต้นด้วยการวางแผน การนำไปปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนกลับ	เครื่องมือที่ใช้แนวทางเชิงปริมาณ	การเรียนรู้แบบ Stad	ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	ความสำคัญเพิ่มขึ้นโดยใช้ประเภท STAD ก่อน PTK, sirkus 1, sirkus 2, sirkus 3 ที่มีคะแนนรอบแรกคือ นักเรียนเก่าคน (25.60%) สามารถบรรลุค่าขั้นต่ำที่ต้องการ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 69.8 นอกรากนี้ในรอบที่ 2 นักเรียนจำนวน 25 คน (71%) ได้คะแนนเฉลี่ย 79.71 ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ อย่างไรก็ตาม นักเรียนเหล่านี้ยังไม่บรรลุเกณฑ์ความสำเร็จที่ 85 คะแนน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการต่อไปในรอบที่ 3

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการ		ผลการวิจัย
	วิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	วิจัย	วิจัย	วิจัย	วิจัย	
อันโตนิโอ กูเตอร์เรส (Antonio Guterres, 2024) การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD เพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	การศึกษากึ่งทดลอง Quasi-experimental study						จำนวนนักเรียนที่บรรลุเกณฑ์ขั้นต่ำในรอบนี้เพิ่มขึ้นเป็น 35 คน หรือ 100% โดยมีคะแนนเฉลี่ย 91.11 คะแนน
			การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD				การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจำลอง STAD ค่อนข้างดี เนื่องจากค่าที่คำนวณได้จาก $r = 0.8915$ หมายความว่า Jau อยู่เหนือขีดจำกัดนัยสำคัญที่ 0.388 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้ของนักศึกษากลุ่มที่เรียนร่วมมือที่มีกลุ่มที่ไม่เรียนร่วมเมื่อกับการเรียนรู้ร่วมเมื่อกับการเรียนรู้แบบจำลอง STAD มี

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	วิธีการดำเนินการ		เครื่องมือที่ใช้สำหรับการทำ		ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	ผลการวิจัย
	วิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง	วิจัย	วิจัย		
						ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้ของนักศึกษา กลุ่มที่เรียนร่วมเมื่อของกลุ่ม X กับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในกลุ่มที่ไม่เรียนร่วมเมื่อของกลุ่ม Y

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมา พบหลักฐานชี้ชัดว่า การนำเสนอกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในรูปแบบ STAD เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนก่อสร้างความรู้ได้อย่างอิสระ และสามารถถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติในสถานการณ์จริง ซึ่งเสริมสร้างมุมมองเชิงบวกต่อการเรียนและยกสูงผลลัพธ์การเรียนรู้ ทั้งยังสามารถปรับใช้กับการเรียนการสอนหลากหลายรายวิชา รวมทั้งวิชาพลศึกษา โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิตในสังคม เช่น การสร้างสรรค์งานร่วมกัน การถ่ายทอดข้อมูล และการดำเนินชีวิตในชุมชนอย่างมีคุณค่า โดยเทคนิค STAD เป็นแบบแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกระบวนการสอนที่เน้นความซาบซึ้งซึ่งร่วมกัน โดยวางให้ผู้เรียนดำเนินงานกลุ่มย่อยแบบผสมผสานระดับความสามารถ ร่วมกันแสวงหาความรู้ ตัดสินใจ และขจัดปัญหา ทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้และมุมมองเชิงบวกต่อการเรียน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการใช้พลังของแต่ละบุคคลในการสานพลังร่วมมือเพื่อไปถึงเป้าหมายร่วมกันในการเรียนรู้

ภายใต้ STAD นักเรียนจะขับเคลื่อนงานร่วมกันในกลุ่มที่มีความสามารถที่หลากหลาย มอบหมายบทบาท สนับสนุนกัน และเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีโครงสร้าง เมื่อสิ้นสุดบทเรียนจะมีการวัดผลรายบุคคล และนำคะแนนเฉลี่ยมาประมวลเป็นคะแนนกลุ่ม เพื่อจุดประกายการมีส่วนร่วม และมุ่งสู่เป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัตราเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัยและแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. เก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน 105 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน โพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพลศึกษา จำนวน 60 คน ซึ่งคำนวณด้วยสูตรของ Cohen (1988) เมื่อกำหนดค่าขนาดอิทธิพล = .05 (Effect Size) = .80 โดยผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ดำเนินการจับฉลากจำนวน 2 ห้องเรียน จากนั้นสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลอง (Random Assignment) ผลที่ได้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1-5/4 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5-5/8 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ขั้นตอน จำนวน 30 คน

เกณฑ์การคัดเลือก

1. เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพลศึกษา
2. สมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง
3. ได้รับการยินยอมเข้าร่วมกิจกรรมจากผู้ปกครอง

4. ผ่านการทดสอบทักษะวอลเลย์บอล

เกณฑ์การคัดออก

1. นักเรียนที่ขาดเกิน 3 ครั้ง หรือมาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 ของเวลาเรียน จะไม่สามารถเข้าร่วมการทดสอบได้
2. นักเรียนที่เกิดอาการบาดเจ็บในระหว่างเข้าร่วมการทดสอบ

2 รูปแบบการวิจัยและแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง รูปแบบกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม วัดก่อนทดลอง และหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Control Group Design) ดังภาพ

กลุ่ม	ก่อนทดลอง	ตัวแปรต้น	หลังทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₁	~ X	O ₂

E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
C	หมายถึง	กลุ่มควบคุม
O ₁	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนทดลอง วัดความรู้ เจตคติ ทักษะ
O ₂	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังทดลอง วัดความรู้ เจตคติ ทักษะ คุณลักษณะ
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ
~ X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ 5 ขั้นตอน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ซึ่งประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนการสอนวอลเลย์บอลโดยใช้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ 16 ครั้ง
2. แผนการจัดการเรียนการสอนวอลเลย์บอล จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ 16 ครั้ง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอลซึ่งประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะออลเลย์บอล 2) แบบวัดความรู้วิชาออลเลย์บอล (แบบปรนัย) เรื่อง ทักษะออลเลย์บอล 3) แบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาออลเลย์บอล 4) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

4 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอลแบบร่วมมือ (STAD)
 - 1.1 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทฤษฎี หลักการและแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD)
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 1.3 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เรื่อง กีฬาวอลเลย์บอล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD)
 - 1.4 กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาสอน ได้แก่ เนื้อหาในบทเรียนตามแบบเรียน เรื่อง ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความยากง่ายเหมาะสม กับระดับความสามารถของนักเรียน
 - 1.5 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อกำหนดวิธีการประเมินผล และเครื่องมือในการประเมินผล
 - 1.6 สรุป วิเคราะห์ และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีสาระการเรียนรู้เนื้อหาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน เกณฑ์การประเมินผล
 - 1.7 นำข้อมูลมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ดังนี้
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติวอลเลย์บอลและประโยชน์ของวอลเลย์บอล
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง กติกาการแข่งขันวอลเลย์บอล
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง หลักการเสริมสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ทักษะการเคลื่อนไหว การเตะชลูก และการเล่นลูกสองมือล่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ทักษะการเล็งฟลูวอลเลย์บอล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง พื้นฐานการเล่นเป็นทีม

1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพ ด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.11 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.12 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความถูกต้องและเหมาะสม โดยใช้การวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน (Median: MD) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range: IQR) กำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมินคือ ค่ามัธยฐานต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 และค่า IQR ต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ปรากฏดังตาราง

ตาราง 3 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน

ประเด็นการประเมิน	MD	IQR	ผลการพิจารณา
1.สาระการเรียนรู้			
1.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	0.00	ผ่าน
1.2 สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	ผ่าน
2.จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน	5.00	1.00	ผ่าน
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน

2.3 สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	ผ่าน
3. เนื้อหาการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน
3.2 สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	ผ่าน
3.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	0.00	ผ่าน
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้			
4.1 ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน
4.2 สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	ผ่าน
4.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน
4.4 กิจกรรมมีขั้นตอนการจัดที่เหมาะสมเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4.00	1.00	ผ่าน
5. สื่อการจัดการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้	5.00	1.00	ผ่าน
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน
5.4 สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน	5.00	1.00	ผ่าน
5.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	5.00	0.00	ผ่าน
6. การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	ผ่าน
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้	5.00	1.00	ผ่าน
6.3 วัดและประเมินผลได้ถูกต้อง	5.00	1.00	ผ่าน

เกณฑ์การผ่าน คือ $MD \geq 3.50$, $IQR \leq 1.50$

1.13 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.14 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out) คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเรียนในรายวิชาพลศึกษาวอลเลย์บอล

1.15 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

1.16 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลอง และปรับปรุงแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย

2.1 แบบวัดทักษะ โดยผู้วิจัยใช้แบบทดสอบทักษะเป็นเครื่องมือทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2 แบบวัดความรู้วิชาวอลเลย์บอล (แบบปรนัย) เรื่อง ทักษะวอลเลย์บอล

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา สาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (พลศึกษา) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะทำการวัดผลให้สอดคล้องกัน

2.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ ความคิดรวบยอดและผลการเรียนรู้

2.2.4 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ

2.2.5 นำตารางความสัมพันธ์ที่วิเคราะห์ระหว่างสาระการเรียนรู้ ความคิดรวบยอด ผลการเรียนรู้ และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาการจัดการเรียนรู้

2.2.6 จัดพิมพ์ข้อคำถามให้เรียบร้อย และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

2.2.7 นำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Content Validity Index, I-CVI)

2.2.8 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะในรายละเอียด และความถูกต้อง จัดพิมพ์แบบวัดความรู้วิชาวอลเลย์บอล

2.2.9 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการปฏิบัติไปใช้กับกลุ่มทดลอง (Try out) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเรียนในรายวิชาพลศึกษาออลเลย์บอล เพื่อหาค่าความเชื่อถือของแบบสอบถามกำหนดให้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach)

2.2.10 ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาค่าของครอนบาช (Cronbach) เท่ากับ 0.92 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.7

2.2.11 จัดพิมพ์แบบวัดความรู้วิชาออลเลย์บอลเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาออลเลย์บอล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดเจตคติตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับเจตคติ และวิธีการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 กำหนดตัวชี้วัดเจตคติเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดรายการสอบถาม ของแบบสอบถามและออกแบบโครงสร้างแบบสอบถามตามชนิดของแบบสอบถามเจตคติที่เลือกใช้

2.3.3 กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน เรื่องทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาออลเลย์บอล ซึ่งมีลักษณะมาตรวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) โดยกำหนดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์แปลผลเจตคติ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	แปลผล	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	แปลผล	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	แปลผล	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	แปลผล	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.49	แปลผล	น้อยที่สุด

2.3.4 นำแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถาม รายการสอบถามที่มีค่า CVI ตั้งแต่ 0.80 เพื่อนำไปใช้ต่อไป

2.3.5 จัดพิมพ์แบบวัดเจตคติฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2.4. แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ และวิธีการสร้างเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลประเภทแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

2.4.2 กำหนดตัวชี้วัดเจตคติเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดรายการสอบถามของแบบสอบถามและออกแบบโครงสร้างแบบสอบถามตามชนิดของแบบสอบถามคุณลักษณะที่เลือกใช้

2.4.3 กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามคุณลักษณะต่อการเรียน เรื่อง ทักษะปฏิบัติพื้นฐานกีฬาวอลเลย์บอล

2.4.4 นำแบบวัดคุณลักษณะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างรายการสอบถาม รายการสอบถามที่มีค่า CVI ตั้งแต่ .80 เพื่อนำไปใช้ต่อไป

ตาราง 4 การหาคุณภาพแบบวัดผลสัมฤทธิ์

ลำดับ	เครื่องมือ	ความเที่ยงตรง (CVI)	ความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความ เชื่อมั่น (r)
1	แบบวัดทักษะ	I-CVI = 0.80 ถึง 1.00 S-CVI = 0.96	-	0.22 – 0.46	0.80
2	แบบวัดความรู้	I-CVI = 0.80 ถึง 1.00 S-CVI = 0.97	0.50-0.80	0.20-0.34	0.72
3	แบบวัดเจตคติ	I-CVI = 0.80 ถึง 1.00 S-CVI = 0.98	-	0.61-0.85	0.93
4	แบบวัด คุณลักษณะ	I-CVI = 1.00 S-CVI = 1.00	-	0.30 -0.53	0.76

5 เก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการปฏิบัติทักษะวอลเลย์บอล ตรวจคะแนน
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องทักษะวอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และดำเนินการเก็บคะแนนหลังเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะวอลเลย์บอล โดยการปฏิบัติทักษะวอลเลย์บอล
3. ทดสอบหลังเรียน (Post test) ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเช่นเดียวกันกับทดสอบก่อนเรียน ตรวจให้คะแนน
4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวอลเลย์บอล
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (K, A, S) ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (Paired Sample t-test)
3. เปรียบเทียบด้านคุณลักษณะ (C) กับเกณฑ์โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.33 ด้วยสถิติทดสอบค่าที (One Sample t-test)
4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) หรือทดสอบว่าทั้งสองมีความแตกต่างกันหรือไม่ จะทดสอบโดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One way ANCOVA)
5. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One way ANCOVA)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอลของนักเรียนชั้น ม.5 โดยเปรียบเทียบผลก่อน-หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วย STAD กลุ่มเรียนแบบปกติ และกลุ่มเรียนแบบพลศึกษา 5 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน ม.5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 60 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการสอน แบบทดสอบทักษะและความรู้ แบบวัดเจตคติ และแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test, ANCOVA การนำเสนอข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล ก่อนและหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลและความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์และคำย่อต่อไปนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
*	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
t	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
F	หมายถึง	ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution
p-value	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
SS	หมายถึง	ค่าผลรวมของความเบี่ยงเบน กำลังสอง
df	หมายถึง	ค่าชั้นแห่งความอิสระ
MS	หมายถึง	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม
$\bar{d}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างข้อมูลสองชุด

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มทดลอง (n= 60)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา	คะแนน	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
วอลเลย์บอล	เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรู้ (K)	20	11.13	1.80	15.30	2.29
ด้านเจตคติ (A)	5	1.93	0.67	4.12	0.26
ด้านทักษะ (S)	10	1.46	0.27	7.90	0.45
ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว (S1)	10	2.80	0.96	8.33	1.03
ทักษะการอันเดอร์คู (S2)	10	1.83	0.65	8.23	0.86
ทักษะการกระโดดตบลูก	10	1.30	0.84	8.22	0.97
วอลเลย์บอล (S3)					
ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล	10	1.07	0.58	8.13	1.17
(S4)					
ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (S5)	10	0.80	0.55	6.23	1.00
ทักษะการเล่นเป็นทีม (S6)	10	1.00	0.00	8.23	1.04
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (C)	3			2.58	0.22

จากตาราง 5 ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มทดลอง พบว่า ด้านความรู้ ก่อนเรียน มี คะแนนเฉลี่ย 11.13 (S.D. = 1.80) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 15.30 (S.D. = 2.29) ด้านเจตคติ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 1.93 (S.D. = 0.67) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 4.12 (S.D. = 0.26) ด้านทักษะวอลเลย์บอลโดยรวม ก่อนเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 1.46 (S.D. = 0.27) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 7.90 (S.D. = 0.45) โดยเมื่อพิจารณารายด้านของทักษะ พบว่าทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกทักษะ เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.58 (S.D.=0.22)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มควบคุม (n= 60)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วอลเลย์บอล	คะแนน เต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรู้ (K)	20	10.53	2.00	13.37	2.04
ด้านเจตคติ (A)	5	1.59	0.16	4.12	0.25
ด้านทักษะ (S)	10	1.78	0.37	5.93	0.45
ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว (S1)	10	2.67	0.92	6.27	0.87
ทักษะการอันเดอร์คู๋ (S2)	10	2.13	0.73	6.23	1.14
ทักษะการกระโดดตบลูก	10	2.03	0.81	6.07	0.83
วอลเลย์บอล (S3)					
ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล	10	1.67	0.88	5.47	1.20
(S4)					
ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (S5)	10	1.20	0.81	5.66	1.02
ทักษะการเล่นเป็นทีม (S6)	10	1.00	0.00	5.86	0.97
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (C)	3			2.33	0.28

จากตาราง 6 ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มควบคุม พบว่า ด้านความรู้ ก่อนเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 10.53 (S.D. = 2.00) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 13.37 (S.D. = 2.04) ด้านเจตคติ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 1.59 (S.D. = 0.16) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 4.12 (S.D. = 0.25) ด้านทักษะวอลเลย์บอลโดยรวม ก่อนเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 1.78 (S.D. = 0.37) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 5.92 (S.D. = 0.44) โดยเมื่อพิจารณารายด้านของทักษะ พบว่าทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกทักษะเช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.33 (S.D.=0.28)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล ก่อนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที

ตอนที่ 2.1 ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอลในกลุ่มทดลอง

ตาราง 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่าที แบบ paired sample t -test(n=60)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วอลเลย์บอล	ก่อนเรียน		หลังเรียน		$\bar{d}$	t	P- Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ด้านความรู้ (K)	11.13	1.80	15.30	2.29	4.17	9.10	<.01*
ด้านเจตคติ (A)	1.93	0.67	4.12	0.26	2.19	15.38	<.01*
ด้านทักษะ (S)	1.46	0.27	7.90	0.45	6.43	68.14	<.01*
ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว (S1)	2.80	0.96	8.33	1.03	5.53	21.53	<.01*
ทักษะการอันเดอร์คู๋ (S2)	1.83	0.65	8.23	0.86	6.40	30.95	<.01*
ทักษะการกระโดดตบลูก วอลเลย์บอล (S3)	1.30	0.84	8.22	0.97	6.93	31.60	<.01*
ทักษะการสกัดกั้นลูก วอลเลย์บอล (S4)	1.07	0.58	8.13	1.17	7.07	34.80	<.01*
ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (S5)	0.80	0.55	6.23	1.00	5.43	29.57	<.01*
ทักษะการเล่นเป็นทีม (S6)	1.00	0.00	8.23	1.04	7.23	38.09	<.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มทดลองมีความรู้ เจตคติ ทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังเรียน ของกลุ่มทดลองเทียบกับเกณฑ์ ($\bar{X} = 2.33$) โดยการทดสอบค่าที แบบ one sample t-test(n= 60)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วอลเลย์บอล	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์	t	P-Value
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	2.58	0.22	2.33	6.18	<.01*

(C)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2.2 ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอลในกลุ่มควบคุม

ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที แบบ paired sample t-test(n= 60)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วอลเลย์บอล	ก่อนเรียน		หลังเรียน		$\bar{d}$	t	P-Value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ด้านความรู้ (K)	10.53	2.00	13.37	2.04	2.83	12.30	<.01*
ด้านเจตคติ (A)	1.59	0.16	4.12	0.25	2.53	48.14	<.01*
ด้านทักษะ (S)	1.78	0.37	5.93	0.45	4.14	58.08	<.01*
ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว(S1)	2.67	0.92	6.27	0.87	3.60	17.41	<.01*
ทักษะการอันเดอร์คู๋ (S2)	2.13	0.73	6.23	1.14	4.10	16.35	<.01*
ทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล	2.03	0.81	6.07	0.83	4.03	20.72	<.01*
(S3)							
ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล	1.67	0.88	5.47	1.20	3.80	17.99	<.01*
(S4)							
ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล(S5)	1.20	0.81	5.66	1.02	4.46	20.45	<.01*
ทักษะการเล่นเป็นทีม (S6)	1.00	0.00	5.86	0.97	4.86	27.39	<.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มควบคุม มีความรู้ เจตคติ ทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังเรียน ของกลุ่มควบคุมเทียบกับเกณฑ์ ($\bar{X} = 2.33$) โดยการทดสอบค่าที แบบ one sample t-test(n= 60)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วอลเลย์บอล	$\bar{X}$	S.D.	เกณฑ์	t	P-Value
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (C)	2.33	0.29	2.33	0.06	0.95

จากตาราง 10 พบว่า กลุ่มควบคุมมีค่าเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้ของครูออลเลย์บอล หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พบคัลศึกษาแบบปกติ

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้ของครูออลเลย์บอล ก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง และควบคุม โดยการทดสอบค่าที แบบ Independent Sample t-test (n=60)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านความรู้ (K)	11.13	1.79	10.53	1.99	1.22	0.22
ด้านเจตคติ (A)	1.93	0.67	1.58	0.16	2.74	<.01*
ด้านทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว (S1)	2.80	0.96	2.66	0.92	0.54	0.58
ด้านทักษะการอันเดอร์คู้ (S2)	1.83	0.64	2.13	0.73	1.68	0.09
ด้านทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล (S3)	1.30	0.83	2.03	0.80	3.45	<.01*
ด้านทักษะการสกัดกันลูกวอลเลย์บอล (S4)	1.06	0.58	1.66	0.88	3.10	<.01*
ด้านทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (S5)	0.80	0.55	1.20	0.80	2.24	<.01*
ด้านทักษะการเล่นเป็นทีม (S6)	1.00	0.00	1.00	0.00	0.00	1.00
ทักษะโดยรวม	1.46	0.27	1.78	0.37	3.76	<.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล **ก่อนเรียน**ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) พบรายละเอียดดังนี้

ด้านความรู้ (K) **ก่อนเรียน** ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ (p-value = 0.22) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 11.13 (S.D. = 1.79) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 10.53 (S.D. = 1.99)

ด้านเจตคติ (A) **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.01) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.93 (S.D. = 0.67) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.58 (S.D. = 1.16)

ด้านทักษะวอลเลย์บอลโดยรวม **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.46 (S.D. = 0.27) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.78 (S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณารายด้าน พบรายละเอียดดังนี้

ด้านทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว (S1) **ก่อนเรียน** ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ (p-value = 0.58) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 2.80 (S.D. = 0.96) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 2.66 (S.D. = 0.92)

ด้านทักษะการอันเดอร์คู (S2) **ก่อนเรียน** ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ (p-value = 0.09) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.83 (S.D. = 0.64) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 2.13 (S.D. = 0.73)

ด้านทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล (S3) **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.30 (S.D. = 0.83) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 2.03 (S.D. = 0.80)

ด้านทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล (S4) **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.06 (S.D. = 0.58) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.66 (S.D. = 0.88)

ด้านทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (S5) **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 0.80 (S.D. = 0.55) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.20 (S.D. = 0.80)

ด้านทักษะการเล่นเป็นทีม (S6) ก่อนเรียน ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.00 (S.D. = 0.00)

ตาราง 12 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ โดยใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-Way ANCOVA)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านความรู้ (K)					
ความรู้ก่อนเรียน	77.11	1	77.11	22.40	<.01*
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	35.98	1	35.98	10.45	<.01*
ความคลาดเคลื่อน	196.15	57	3.44		
ด้านเจตคติ (A)					
เจตคติก่อนเรียน	0.10	1	0.10	1.62	0.20
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	0.01	1	0.01	0.27	0.60
ความคลาดเคลื่อน	3.61	57	0.06		
ด้านทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว (S1)					
ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยวก่อนเรียน	0.42	1	0.42	0.46	0.49
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	62.99	1	62.99	68.90	<.01*
ความคลาดเคลื่อน	52.11	57	0.91		
ด้านทักษะการอันเดอร์คู้ (S2)					
ทักษะการอันเดอร์คู้ก่อนเรียน	0.27	1	0.27	0.27	0.60
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	55.50	1	55.50	54.11	<.01*
ความคลาดเคลื่อน	58.45	57	1.02		
ด้านทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล (S3)					
ทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอลก่อนเรียน	0.86	1	0.86	1.06	0.30
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	64.43	1	64.43	79.21	<.01*
ความคลาดเคลื่อน	46.36	57	0.81		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 12 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล (S4)					
ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลก่อนเรียน	11.57	1.00	11.57	9.51	<.01*
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	117.68	1.00	117.68	96.60	<.01*
ความคลาดเคลื่อน	69.36	57.00	1.22		
ด้านทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (S5)					
ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอลก่อนเรียน	2.55	1	2.55	2.53	0.11
ระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้	6.54	1	6.54	6.48	0.01*
ความคลาดเคลื่อน	57.47	57	1.00		
ด้านทักษะการเล่นเป็นทีม (S6)					
ทักษะการเล่นเป็นทีมก่อนเรียน	0.00	0	.	.	.
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	84.01	1	84.01	82.82	<.01*
ความคลาดเคลื่อน	58.83	58	1.01		
ทักษะโดยรวม					
ทักษะโดยรวมก่อนเรียน	1.35	1.00	1.35	7.34	0.75
กลุ่มการจัดการเรียนรู้	54.18	1.00	54.18	295.57	<.01*
ความคลาดเคลื่อน	10.45	57.00	.18		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 พบว่า หลังเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของความรู้ ทักษะการอันเดอร์บอล เดี่ยว ทักษะการอันเดอร์คู๋ ทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล ทักษะการเล่นเป็นทีม และทักษะโดยรวม สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ด้านเจตคติหลังเรียน พบว่าทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณลักษณะหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติทดสอบค่าที แบบ Independent sample t -test (n=60)

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
กลุ่มทดลอง	2.58	0.22	3.77	<.01*
กลุ่มควบคุม	2.33	0.29		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพลศึกษา เป็นกลุ่มทดลอง (Experimental Group) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มควบคุม (Control Group) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ขั้นตอน

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ก่อนและหลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาพลศึกษาหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบพลศึกษา 5 ขั้นตอน

หลังจากที่ได้ดำเนินการทดลองแล้ว ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปผลการวิจัย อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 60 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพลศึกษา โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง (Experimental Group) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม (Control Group) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา 5 ขั้นตอน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะพลศึกษา 2) แบบวัดความรู้วิชาพลศึกษา (แบบปรนัย) เรื่อง ทักษะพลศึกษา 3) แบบวัดเจตคติที่มีต่อรายวิชาพลศึกษา 4) แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่ ด้วยเทคนิค Paired Sample t-test, One Sample t-test, Independent Sample t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมแบบทางเดียว (One-way ANCOVA)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กลุ่มทดลอง พบว่า ด้านความรู้ ก่อนเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 11.13 (S.D. = 1.80) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 15.30 (S.D. = 2.29) ด้านเจตคติ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 1.93 (S.D. = 0.67) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 4.12 (S.D. = 0.26) ด้านทักษะพลศึกษาโดยรวม ก่อนเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 1.46 (S.D. = 0.27) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 7.90 (S.D. = 0.45) โดยเมื่อพิจารณารายด้านของทักษะ พบว่าทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกทักษะเช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.58 (S.D.=0.22)

กลุ่มควบคุม พบว่า ด้านความรู้ ก่อนเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 10.53 (S.D. = 2.00) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 13.37 (S.D. = 2.04) ด้านเจตคติ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 1.59 (S.D. = 0.16) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 4.12 (S.D. = 0.25) ด้านทักษะพลศึกษาโดยรวม ก่อนเรียนมี คะแนนเฉลี่ย 1.78 (S.D. = 0.37) หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 5.92 (S.D. = 0.44) โดยเมื่อพิจารณารายด้านของ

ทักษะ พบว่าทุกทักษะมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกทักษะเช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.33 (S.D.=0.28)

ผลการการวิจัยข้างต้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา วอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล ก่อนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

กลุ่มทดลองมีความรู้ เจตคติ ทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มทดลองมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มควบคุม มีความรู้ เจตคติ ทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และกลุ่มควบคุมมีค่าเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการการวิจัยข้างต้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา วอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล ก่อนและหลังเรียน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา 5 ขั้นตอน

ด้านความรู้ (K) ก่อนเรียน ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ (p-value = 0.22) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 11.13 (S.D. = 1.79) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 10.53 (S.D. = 1.99)

ด้านเจตคติ (A) ก่อนเรียน พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.01) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.93 (S.D. = 0.67) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.58 (S.D. = 1.16)

ด้านทักษะวอลเลย์บอลโดยรวมก่อนเรียน พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย

1.46 (S.D. = 0.27) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.78 (S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณารายด้าน พบรายละเอียดดังนี้

ด้านทักษะการอ่านเดอรับอเดียว (S1) **ก่อนเรียน** ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ (p-value = 0.58) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 2.80 (S.D. = 0.96) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 2.66 (S.D. = 0.92)

ด้านทักษะการอ่านเดอรัค (S2) **ก่อนเรียน** ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ (p-value = 0.09) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.83 (S.D. = 0.64) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 2.13 (S.D. = 0.73)

ด้านทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล (S3) **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.30 (S.D. = 0.83) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 2.03 (S.D. = 0.80)

ด้านทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล (S4) **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 1.06 (S.D. = 0.58) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.66 (S.D. = 0.88)

ด้านทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล (S5) **ก่อนเรียน** พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.00) โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย 0.80 (S.D. = 0.55) และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย 1.20 (S.D. = 0.80)

ด้านทักษะการเล่นเป็นทีม (S6) **ก่อนเรียน** ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มการจัดการเรียนรู้ โดยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 1.00 (S.D. = 0.00)

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล **หลังเรียน** กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของความรู้ ทักษะการอ่านเดอรับอเดียว ทักษะการอ่านเดอรัค ทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล ทักษะการเล่นเป็นทีม และทักษะโดยรวม สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ด้านเจตคติหลังเรียน พบว่าทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคุณลักษณะหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยข้างต้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา วอลเลย์บอลหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบพลศึกษาแบบปกติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยตามความมุ่งหมายของ งานวิจัย ดังนี้

1. ผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับ เป้าหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ที่มุ่งพัฒนาความรู้ สมรรถนะ คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ และการพัฒนาทางสมอง และพัฒนาการด้านอื่น ๆ อย่างรอบด้าน ดังนั้น การบูรณาการ การจัดการเรียนรู้แบบ STAD เข้ากับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะในกิจกรรมกีฬา วอลเลย์บอล จึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในด้านทักษะกีฬาเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้เรียนรู้ ตลอดชีวิต มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพตาม เป้าหมายของการศึกษาแห่งชาติ ดังที่ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการ เรียนรู้วิชาพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพควรเริ่มต้นจากการกำหนดแนวทางของกิจกรรมให้มี รายละเอียดเพียงพอ เพื่อให้ครูสามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการ ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง การเรียนรู้วิชาพลศึกษาไม่ควรมุ่งเน้นเพียงการฝึกทักษะกีฬาเท่านั้น แต่ ควรจัดกิจกรรมให้มีความสมดุลและครอบคลุมประสบการณ์หลายรูปแบบ อาทิ กิจกรรมเพื่อ สุขภาพ กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าในการ เรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน สาระเนื่อหาควรมีคุณค่าทางความคิดรวบยอด มีความ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ตัวชี้วัด และปรัชญาพลศึกษาในแต่ละช่วงชั้น อีกทั้งควรออกแบบเนื้อหา ให้ตอบสนองพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) เสอแนะว่าหลักการสอนพลศึกษาว่า การ เรียนการสอนที่ดีและสมบูรณ์ ควรมุ่งพัฒนาองค์ประกอบสำคัญทั้ง 5 ด้านของผู้เรียนควบคู่กัน ได้แก่ (1) ด้านสมรรถภาพทางกาย เพื่อเสริมสร้างร่างกายที่แข็งแรงและสุขภาพที่สมบูรณ์ (2) ด้าน ทักษะการเคลื่อนไหว เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถเล่นกีฬาอย่างเหมาะสมตามอัตภาพของตนเอง (3)

ด้านความรู้และความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปนำไปประยุกต์ใช้ได้ถูกต้อง (4) ด้านคุณธรรม เช่น การมีวินัยและน้ำใจนักกีฬา และ (5) ด้านเจตคติที่ดีต่อกีฬาและการออกกำลังกาย ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพระยะยาว จากแนวคิดข้างต้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรเป็นไปอย่างมีระบบ โดยต้องครอบคลุมทั้งเนื้อหา วิธีการ และประสบการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมจึงไม่ใช่เพียงการสร้างความสนุกสนานเท่านั้น แต่ต้องส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนในระยะยาว ทั้งด้านสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ และสังคม ตลอดจนเจตคติที่ดีในการดำเนินชีวิตอย่างสมดุลในโลกยุคใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิษา ทองมาก (2565) ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และยังมีผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวัดณ์ วงศ์ชุมภู (2562) ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการทำงานเป็นทีม

2. ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า จากการประยุกต์ใช้การเรียนรู้แบบ STAD ในรายวิชาพลศึกษา เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยเน้นการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มละ 4-6 คน ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยทุกคนจะมีบทบาทในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันภายในกลุ่ม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาไม่เพียงแต่ความรู้ความเข้าใจในทักษะพลศึกษาเท่านั้น หากยังพัฒนาเจตคติ การสื่อสาร การแก้ปัญหา และความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ร่วมกันอีกด้วย ดังที่ ทิศนา ขัมมณี (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น การทำงานเป็นทีมของผู้เรียน ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มี

ระดับความสามารถหลากหลาย ทำงานร่วมกันเพื่อศึกษาหาความรู้ และช่วยเหลือกันในการทำ ความเข้าใจเนื้อหา ทั้งนี้ ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบทั้งต่อการเรียนรู้ของตนเองและการเรียนรู้ของ เพื่อนร่วมกลุ่ม โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันคือ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งกลุ่มซึ่ง ผลลัพธ์ของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน แนวคิดของ STAD ยังได้รับการ สนับสนุนจากสลาบิน (Slavin, 1995) ซึ่งเสนอว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถลดช่องว่างของ ความแตกต่างระหว่างผู้เรียน โดยเฉพาะในห้องเรียนที่มีผู้เรียนที่มีพื้นฐานหลากหลาย ทั้งในด้าน ความสามารถ สติปัญญา หรือความพร้อมในการเรียนรู้ นักเรียนที่มีความสามารถสูงจะได้รับการ ส่งเสริมผ่านการอธิบาย ถาม-ตอบ และถ่ายทอดความรู้แก่เพื่อนในกลุ่ม ซึ่งเป็นกระบวนการที่ ส่งเสริมการเรียนรู้ซ้ำ (Reinforcement) และการเข้าใจเนื้อหาในระดับลึก ในขณะที่นักเรียนที่มี พื้นฐานอ่อนจะได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ๆ ผ่านการสื่อสาร การถาม-ตอบในภาษาที่เข้าใจง่าย และบรรยากาศที่เป็นมิตร ซึ่งสร้างแรงจูงใจภายในและลดความรู้สึกโดดเดี่ยวจากการเรียนรู้ผลที่ ตามมาคือการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งกลุ่ม และสามารถประยุกต์ใช้สอนกับทุก รายวิชา โดยที่จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คนที่มีความสามารถละกัน มีเพศ และเชื้อ ชาติต่างกัน ทำงานร่วมกัน และอภิปรายปัญหาเป็นกลุ่มหรือใช้วิธีการใด ๆ ที่พวกเขาต้องการที่จะ เรียนรู้เนื้อหาเพื่อเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิษฐ์ เชิญขวัญชัย และธนดล ภูสีฤทธิ์ (2563) พบว่า เทคนิคการจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธี STAD ควบคู่กับ เทคโนโลยีความจริงเสริม (Augmented Reality) สำหรับนักเรียน ป.6 ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์การ เรียนรู้ก่อนและหลังอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานของ สุนิษา ทองมาก (2565) ที่ พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาพลศึกษาออลเลย์บอล ชั้น ม.3 ส่งผลให้คะแนนทักษะ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนอย่างมีนัยสำคัญ

3. ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้วอลเลย์บอล หลังเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาออลเลย์บอลหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ เรียนรู้แบบพลศึกษา 5 ขั้นตอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในลักษณะ ของการทำงานกลุ่ม โดยใช้หลักการเรียนรู้ร่วมกัน การช่วยเหลือกัน และการเรียนรู้ จากกันและกัน ภายในกลุ่ม ในทางตรงกันข้าม การจัดการเรียนรู้แบบพลศึกษาแบบปกติ ซึ่งประกอบด้วยขั้น นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นวอร์มอัพ ขั้นการสอนทักษะ ขั้นฝึกปฏิบัติ และขั้นสรุป อาจยังเน้นที่บทบาท

ของครูในการเป็นผู้นำหรือผู้ถ่ายทอดความรู้มากกว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทอย่างเต็มที่ในการสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ รูปแบบดังกล่าวอาจไม่สามารถตอบสนองต่อความหลากหลายของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่ากับ STAD โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหว ความเข้าใจเชิงปฏิบัติ และทักษะการทำงานร่วมกันเป็นทีม ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) กล่าวว่า รายวิชาวอลเลย์บอลเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะของการทำงานเป็นทีมอย่างเด่นชัด ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ได้แก่ การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองและของสมาชิกในทีม การวางแผนและปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนกันระหว่างเพื่อนร่วมทีม คุณลักษณะเหล่านี้สอดคล้องอย่างยิ่งกับหลักการของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ซึ่งเน้นการเรียนรู้ร่วมกันผ่านการทำงานกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนอย่างลึกซึ้ง มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในบริบทของเกมนี้อีกอย่างแท้จริง และนำไปสู่การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1987) ยังได้ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ STAD เอื้อต่อการเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองและแรงจูงใจภายในของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมกลุ่มในฐานะสมาชิกที่มีคุณค่า ได้รับโอกาสในการแสดงออกถึงความคิดเห็น ความสามารถ และบทบาทของตนเอง ซึ่งส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจในความก้าวหน้าทั้งของตนเองและของกลุ่มโดยรวม ความรู้สึกเหล่านี้มีผลอย่างยิ่งต่อการสร้างเจตคติในเชิงบวกต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะในรายวิชาพลศึกษาที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม ความสนุกสนาน และการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) จึงถือเป็นแนวทางที่เหมาะสมอย่างยิ่งกับการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะในเนื้อหาที่เน้นทักษะการปฏิบัติและการทำงานเป็นทีมอย่างกีฬา วอลเลย์บอล และมีศักยภาพสูงในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิษา ทองมาก (2565) ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา วอลเลย์บอลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาซูด โกลามา ลี ลาวาซานี (Masoud Gholamali Lavasani, 2011) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้วิชา คณิตศาสตร์ โดยการเรียนแบบร่วมมือ

เทคนิค STAD ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตออร์ยกาตาประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางพลศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ผลลัพธ์เชิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มได้อย่างชัดเจน
2. ควรเพิ่มตัวแปรด้านทักษะการทำงานเป็นทีม ความมั่นใจในตนเอง และแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างครอบคลุมทั้งด้านความรู้และด้านจิตพิสัย
3. ควรใช้เทคโนโลยีประกอบการสอนวิชาพลศึกษาออนไลน์ เช่น คลิปวิดีโอ สื่อออนไลน์ หรือแอปพลิเคชัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์พลศึกษาออนไลน์ เช่น เพศ อายุ
3. ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อศึกษาศักยภาพของการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในรายวิชาพลศึกษาในเนื้อหาหรือทักษะอื่นๆ

บรรณานุกรม

- Acep Mulyadi, Abim Triatna, Ahmad Faiz, Muhammad Nur Ikhsan, Robiatul Adawiyah, & Syarifah Salsa Nur Fadhilah. (2024). Implementation Of The Stad Learning Model In Improving Student Learning Outcomes In Pai Subjects At Sman 2 Tambun Utara. *Jurnal Ilmiah Multidisipin*, 2(2), 126–136.
- Antonio Guterres (2024) Application of STAD Model Cooperative Learning To Improve Mathematics Learning Activities of Grade VI Students of SDN XI No. 40 Blimbing, Malang Regency. *Journal Eduvest - Journal of Universal Studies*. 4(7), 5976-5995.
- Naibaho, Lamhot and Sangga, Rahelia Eta (2019) Improving Eight Graders' Reading Comprehension Using Student Team Achievement Division (STAD) at SMP Strada Santo Fransiskus. In: *PROCEEDING English Education Department Collegiate Forum (EED CF) 2015-2018*. UKI Press, Indonesia, Jakarta, pp.90- 101.
- Sri Rumiyaningsih Luwiti, Muzdalifah Mahmud and Fadlia Panigoro (2023) ANALYSIS OF STAD AND JIGSAW COOPERATIVE LEARNING : A RECOMMENDATION FOR CLASSROOM PRACTICES *Jurusan Pendidikan Bahasa dan Sastra Indonesia*, 13(3)105-141.
- Syamsul Ghufroon et al. (2023) The Effect of STAD-Type Cooperative Learning Based on a Learning Tool on Critical Thinking Ability in Writing Materials. *International Journal of Instruction*. 16(1), 61-84.
- Arends, R. I. (1994). *Learning to teach* (3rd ed.). Singapore: McGraw - Hill Books.
- Armstrong, D. S. (2003). The effect of student team achievement division cooperative learning technique on upper secondary social studies' achievement and attitude towards social studies class. *Dissertation Adstracts International*, A59/02 P-405, 98.
- Book Walter, Card W. And Harold J. Venderly. (1969). *Foundation and Principles of Physical Education*. Philadelphia W.B. Sanders, N.D.
- Buroody, A. J. (1993). *Problem solving reasoning and communicating k-8 helping children think Mathematically*. New York: Macmillan Publishing Company.

- Bucher, Charles A. (1975). *Foundation of Physical Education*. 6th ed. Saint Louis :The C.V. Mosdy Company.
- Chen, M. L. (2004). *A study of the effects of cooperative learning strategies on student schievement in English as a Foreign Language in a Taiwan College*. Dissertation Abstracts International, A 65/01, 57.
- Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education* (2nd ed). New York: McGraw - Hill Book. Company.
- Jada, M., Conring, . (2009). *The effects of cooperative learning on mathematic achievement in second graders*. Doctor of Education, Walden University.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1987). Research shows the benefits of adult cooperation. *The Educational Leadership*, 45(November), 27-30.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1991). *Learning together and alone*. Englewood Cliffs:Prentice-Hall.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2003). Student motivation in co-operative groups: Social interdependence theory. In R. M. Gillies & A. F. Ashman (Eds.), *Co-operative learning: The social and intellectual outcomes of learning in groups* (pp. 136–176).
- Matthew, R., Bell,. (2015). *An investigation of the impact of a flipped classroom instructionalapproach on high school students' content knowledge and attitudes toward the learningenvironment*. Master of Science, School of Technology, Brigham Young University.
- Muhammad, Iqbal Majoka. (2010). *Effect Of Cooperative Learning on AcademicAchievement of Secondary Grader Students In Mathematics*,Dissertation Abstracts International, 2, 16-20.
- Slavin, R. E. (1991). *Student team learning: a practical guide to cooperative learning* (3rded.). Washington, DC: National Education Association of the United States.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning theory, Research and Practice* (2nd ed.).Massachsetts: A Simom& Schuster.
- Winnick, J., & Porretta, D. L. (2018). *Adapted physical education and sport*. Human Kinetics.

กรมวิชาการ. (2543). แนวทางการบริหารโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
ลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). กรอบแนวคิดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนากรม
ศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 .
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กุลิสรา จิตขณาวณิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จตุรงค์ เหมรา. (2556). ความคาดหวัง และสภาพที่เป็นจริงของความรู้ และทักษะในการทำวิจัยของ
คณาจารย์ในสถาบันการพลศึกษาภาคเหนือ. สถาบันการพลศึกษา:ลำปาง.

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย. 2558. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร. 12(58), 13-24.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. นนทบุรี: พีบา
ลานซ์ดีไซด์แอนพริ้นติ้ง.

ณัฐฤดี ยิ่งยงยุทธ และคณะ. (2566). ผลของการใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสและการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง ระเบิดอกบัว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 11(2), 47-56.

ทิตนา เขมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
(พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธวัชชัย รักขติวงศ์. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกีฬาประเภทลูกโดดโดยประยุกต์หลักการ
ของรูปแบบชิปปาร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย ทักษะและเจตคติต่อ
การวิ่งเพื่อสุขภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. ปรินญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพพล กิตติวงศ์ และคณะ. (2563). การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นร่วมกับการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาชีพวิทยาของ

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 48(2). 124-125.
- น้ำเพชร แจ่มทอง. (2556). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา 2555. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรอณี ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรุณการพิมพ์
- พินิจ อินตา. (2554). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้โปรแกรมการออกกำลังกายแบบผสมผสานที่มีต่อความเครียดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มรุต ส่งศักดิ์ชัย. (2559). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษากทม. นคร เขต 2 ปีการศึกษา 2558. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนพร กองพลพรหม, และชัยรัตน์ ชูสกุล. (2562). การศึกษานำร่องโปรแกรมการพัฒนสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตด้วยการทำกับตนเอง สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 21(4): 271-284.
- รังสีจันท์ สุวรรณสถิตกร. (2557). การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). รวบรวมความเกี่ยวกับปรัชญาหลักการวิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2561). หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2561). กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สลิตา รินสิริ. (2558). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนในอำเภอเกาะจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุภาพร คางคำ และศิริพร พิงเพ็ชร. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระสุขศึกษา

- และพลศึกษาสาระความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์. 5(2), 72-81.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อธิษฐ์ เชิญขวัญชัย. (2563). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบหนังสือประยุกต์ใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารและเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, 3(9), 74-85.
- สมโนทัย บ่วงเพชร, พิมพา ม่วงศิริธรรม และสุนันทา ศรีศิริ (2563) ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น วารสารการวัดผลการศึกษา. 37(101), 186-201.
- จิรวัดณ์ วงศ์ชุมภู (2562) ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เจวรี ศรีจันไชย, มารศรี กลางประพันธ์ และสมเกียรติ พลละจิตต์ (2567) การพัฒนาชุดฝึกทักษะวิชาวิทยาศาสตร์โดยการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับเทคนิค STAD ที่เสริมสร้างการคิดวิเคราะห์พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 21(93), 37-46.
- จิรภัทร อภิชิตตระกูล, กมลมาลย์ วิรัตน์เศรษฐสิน และพิมพา ม่วงศิริธรรม (2563) ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความสามัคคี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น วารสารการวัดผลการศึกษา. 37(101), 60-72.
- นัยนา ศิริมูล (2564) รายงานพัฒนารูปแบบการสอนแบบร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ (PEPAS) โดยใช้สื่อประสมชุด เรียนรู้พัฒนาของชีวิตสู่การใส่ใจสุขภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 15(3), 83-95.
- ประจักษ์ สนิธิรักษ์, ถาดทอง ปานสุภวัชร และอรุณรัตน์ คำแหงพล (2566) การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การเคลื่อนที่แนวตรง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ร่วมกับผังมโนทัศน์ วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 20(8), 10-28.

พยอม แสงจันทร์ (2563) การพัฒนาคู่มือการเรียนรู้สาระ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความร่วมมือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วารสารบัณฑิตวิจัย JOURNAL OF GRADUATE RESEARCH.11(2), 27-41.

พชรพล พรหมมา (2562) ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอทีมีต่อ พัฒนาการความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มณีนุชา นิตยสุข (2563) ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เกมนำไปสู่กีฬาที่มีต่อ สมรรถภาพพลไกของนักเรียนประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วชิราภรณ์ นาทันใจ (2565) ผลการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาโดยใช้การสะท้อนคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วลีพร สามหาดีไทย และธชา รุญเจริญ (2567) ผลการศึกษาการเรียนรู้เรื่องวัยรุ่นและพัฒนากายทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับชุดกิจกรรม วารสารการบริหารการศึกษา มจร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด. 4(2), 271-285.

ไวยยา ชมพูแสน เกษมสันต์ พานิชเจริญ และจันทร์พร พรหมมาศ (2562) ผลของการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษา และพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม. 15(2), 143-153.

สุนิษา ทองมาก (2565) ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชา รอดวิหก และบัณฑิตา อินสมบัติ (2566) ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเอสทีเอดี ร่วมกับผังกราฟิกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. 6(1), 114-125.

อธิษฐ์ เขียวขวัญชัย และธนดล ภูสิทธิ์ (2563) การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ด้วยเทคนิค STAD ประกอบหนังสือประยุกต์ใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 3(9), 74-85.

ภาคผนวก ก

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วอลเลย์บอล

-แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบ
ผลสัมฤทธิ์วอลเลย์บอล

แบบทดสอบวัดทักษะวอลเลย์บอล

คำชี้แจง : ก่อนเริ่มทำแบบทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบทุกคนต้องปฏิบัติตามโปรแกรมการอบอุ่นร่างกายและการยืดเหยียดกล้ามเนื้อเป็นเวลาประมาณ 8-10 นาที และผู้เข้ารับการทดสอบ

สามารถฝึกซ้อมแบบทดสอบวัดทักษะวอลเลย์บอล เป็นเวลา 2 นาที

แบบทดสอบวัดทักษะวอลเลย์บอล : ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นประกอบด้วยแบบทดสอบ 5 ชุดทักษะดังต่อไปนี้

1.แบบทดสอบทักษะการอันเดอร์

1.1 ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว

1.2 ทักษะการอันเดอร์คู่

2.ทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล

3.ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล

4.ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล

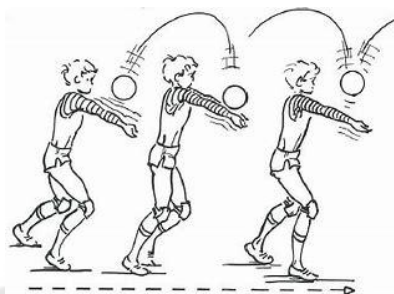
5.ทักษะการเล่นเป็นทีม

1.แบบทดสอบทักษะการอันเดอร์

1.1 ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างเดี่ยว

1.2 ทักษะการเล่นลูกสองมือล่างคู่

ภาพประกอบ 2 ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง

อุปกรณ์

1.ลูกวอลเลย์บอล

2.กรวย

การเตรียมอุปกรณ์

นำกรวยไปวางไว้ตามกรอบระยะที่กำหนด

วิธีการปฏิบัติ

1.ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อม

2.เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 1 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มทำการทดสอบทักษะอันเดอร์บอล

3.เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 2 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบหยุดการทดสอบ

4.เมื่อทดสอบการอันเดอร์เดี่ยวเสร็จให้ผู้ทดสอบนำคู่ของตนเองเข้ารับการทดสอบการอันเดอร์คู่ โดยการยืนตามตำแหน่งภายในกรวยที่กำหนด

5.เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีดจากผู้วิจัย ให้นักเรียนเริ่มการทดสอบการอันเดอร์คู่ โดยการโยนบอลไปให้คู่ของตนเองแล้วได้กันขึ้นมา เป็นเวลา 1 นาที

6.เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีดจากผู้วิจัยให้ผู้เข้ารับการวิจัยหยุดการทดสอบ

ระเบียบการทดสอบ

1.ทักษะการอันเดอร์บอลทุกครั้งต้องมีท่าทางที่ถูกต้องและบอลโด่งขึ้นไปในทิศทางที่ตรงและอยู่ในกรอบที่กำหนดไว้

2.ทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล

อุปกรณ์

- 1.ลูกวอลเลย์บอล
- 2.กรวย

การเตรียมอุปกรณ์

นำกรวยไปวางไว้ตามกรอบระยะที่กำหนด

วิธีการปฏิบัติ

- 1.ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อม
- 2.เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 1 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มทำการทดสอบทักษะการกระโดดตบลูกบอล
- 3.เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 2 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบหยุดการทดสอบ

ระเบียบการทดสอบ

- 1.ทักษะการกระโดดตบลูกบอลทุกครั้งต้องมีท่าทางที่ถูกต้องและบอลโด่งขึ้นไปในทิศทางที่ตรงและอยู่ในกรอบที่กำหนดไว้
- 2.ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถเลือกทักษะการยืนกระโดดตบลูกบอลในท่าที่ตนเองถนัด

3.ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล

อุปกรณ์

- 1.ลูกวอลเลย์บอล
- 2.กรวย
- 3.ตาข่าย

การเตรียมอุปกรณ์

นำกรวยไปวางไว้ตามกรอบระยะที่กำหนด

วิธีการปฏิบัติ

- 1.ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อมกับคู่ของตนเอง
- 2.เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 1 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มทำการทดสอบทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล
- 3.เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 2 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบหยุดการทดสอบ

ระเบียบการทดสอบ

- 1.ทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอลทุกครั้งต้องมีท่าทางที่ถูกต้องไปในทิศทางที่อยู่ในกรอบที่กำหนดไว้

4.ทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล

อุปกรณ์

1. ลูกวอลเลย์บอล
2. กรวย

การเตรียมอุปกรณ์

นำกรวยไปวางไว้ตามกรอบระยะที่กำหนด

วิธีการปฏิบัติ

1. ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อม
2. เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 1 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มทำการทดสอบทักษะการเสิร์ฟ ให้ลูกข้ามตาข่ายไปตกตามจุดที่กำหนดไว้
3. เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 2 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบหยุดการทดสอบ

ระเบียบการทดสอบ

1. ทักษะการอันเดอร์บอลทุกครั้งต้องมีท่าทางที่ถูกต้องและบอลโด่งขึ้นไปในทิศทางที่ตรงและอยู่ในกรอบที่กำหนดไว้

5.ทักษะการเล่นเป็นทีม

อุปกรณ์

- 1.ลูกวอลเลย์บอล
- 2.กรวย
- 3.ธงตัดสิน

การเตรียมอุปกรณ์

นำกรวยไปวางไว้ตามกรอบระยะที่กำหนด

วิธีการปฏิบัติ

- 1.ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเตรียมพร้อม
- 2.เมื่อได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 1 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มทำการทดสอบ โดยทำการแข่งขันเสมือนจริงทุกประการ
- 3.เมื่อจบเกมส์การแข่งขันจะได้ยินสัญญาณเสียงนกหวีดจากผู้วิจัยครั้งที่ 2 ให้ผู้เข้ารับการทดสอบหยุดการทดสอบ

ระเบียบการทดสอบ

- 1.ทักษะการเล่นเป็นทีมทุกครั้งต้องมีท่าทางที่ถูกต้องและเทคนิคการเล่นไปในทิศทางที่ตรงและอยู่ในกรอบที่กำหนดไว้

แบบทดสอบวัดความรู้วอลเลย์บอล

คำชี้แจง : ให้ผู้ทำแบบประเมินเลือกคำตอบข้อที่ถูกต้อง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน หากตอบถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 20 ข้อ

1.ชื่อเดิมของกีฬาวอลเลย์บอล มีชื่อเรียกว่าอะไร

ก.มินโทเนตต์	ข.มินโทเฟตต์
ค.วินโทเฟตต์	ง.วินโทเนตต์

2.ใครเป็นผู้ให้กำเนิดกีฬาวอลเลย์บอล

ก.กาลิเลโอ	ข.เจม วัตต์
ค.โรบิน วิลเลียม	ง.วิลเลียม จี มอร์แกน

3.ข้อใดใช่ความมุ่งหมายของผู้ก่อตั้ง

ก.ให้ผู้ใหญ่ออกกำลังกาย	ข.เล่นในโรงยิมเนเซียมเล็กๆ ได้
ค.ไม่เหมาะกับผู้สูงอายุ	ง.ผู้เล่นไม่มีการกำหนดแน่นอน

4.FIVB คือข้อใด

ก.สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ	ข.สมาคมการกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
ค.สมาคมส่งเสริมการกีฬาแห่งอเมริกา	ง.ไม่มีข้อถูก

5.Indoor Volleyball มีผู้เล่นฝ่ายละกี่คน

ก.2 คน	ข.4 คน
ค.6 คน	ง.8 คน

6.Beach Volleyball มีผู้เล่นฝ่ายละกี่คน

ก.2 คน	ข.4 คน
ค.6 คน	ง.8 คน

7.เท้าเป็น หมายถึง ข้อใด

ก.ยื่นเต็มเท้า	ข.เปิดปลายเท้าข้างหน้า ส้นเท้าข้างหนึ่ง
ค.ปลายเท้าเปิดเล็กน้อย	ง.ส้นเท้าเปิดเล็กน้อย

8.การเสิร์ฟ หมายถึงข้อใด

ก.การส่งวอลเลย์บอลข้ามตาข่าย	ข.การส่งวอลเลย์บอลเข้าสู่การเล่น
ค.การตีขณะเล่น	ง.การหยิบลูกก่อนส่ง

9.ข้อใดไม่ใช่ จุดประสงค์ของการเลิร์ฟ

- ก.โดนตัวฝ่ายตรงข้าม ข.โดนตาข่ายแล้วข้ามฝั่งตรงข้ามได้
ค.ได้แต้ม ง.ข้ามตาข่าย

10.การเลิร์ฟ มีกี่แบบ

- ก.1 แบบ ข.2 แบบ
ค.3 แบบ ง.4 แบบ

11.ผู้เล่นที่สามารถตบลูกได้รุนแรงและแม่นยำจะต้องมีสมรรถภาพของร่างกายที่ดี ยกเว้นข้อใด

- ก.มีความอ่อนตัว ข.กระโดดสปริงตัวได้สูง
ค.แคล่วคล่องว่องไว ง.แขนใหญ่,ฝ่ามือใหญ่

12.การทำให้ลูกวอลเลย์บอลที่พุ่งข้ามตาข่าย โดยการตบ ปะทะ ส่วนแขนและมือของฝ่ายสกัดกั้น เพื่อให้ลูกวอลเลย์บอล กระดอนกลับไปสู่พื้นที่สนามของฝ่ายตบ การกระทำแบบนี้เรียกว่าอะไร

- ก. การเลิร์ฟ ข.การตบ
ค. การรับ ง.การสกัดกั้น

13.ข้อใดไม่ใช่การฝึกเพื่อการเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลที่ดี

- ก.การฝึกความสามารถเฉพาะตัว ข.การฝึกทักษะการเล่นเป็นทีม
ค.การสร้างสมรรถภาพทางจิตใจ ง.การสร้างสมรรถภาพทางร่างกาย

14.แต่ละทีมจะถูกลูกได้ไม่เกินกี่ครั้ง

- ก.2 ครั้ง ข.3 ครั้ง
ค.4 ครั้ง ง.ไม่มีข้อถูก

15.ความสูงของตาข่ายประเภทชายสูงเท่าไร

- ก.2.24 เมตร ข.2.34 เมตร
ค.2.43 เมตร ง.2.54 เมตร

16.ความสูงของตาข่ายประเภทหญิงสูงเท่าไร

- ก.2.24 เมตร ข.2.34 เมตร
ค.2.43 เมตร ง.2.54 เมตร

17.Libcro คือใคร

- ก.ตัวตบอิสระ ข.ตัวเลิร์ฟอิสระ
ค.ตัวรับอิสระ ง.ตัวเซตอิสระ

18. ในสนาม ผู้ที่แต่งตัวต่างจากเพื่อนร่วมทีมคือข้อใด

ก. Libero

ข. Captain

ค. Coach

ง. Trainer

19. ผู้กำกับเส้นชี้ธงลงสนาม หมายถึงข้อใด

ก. ลูกตกในสนาม

ข. ผู้เล่นลงสนาม

ค. ผู้เล่นก้อยห่างจากเส้น

ง. ผู้เล่นเหยียบเส้น

20. ขนาดของสนามวอลเลย์บอล (Indoor) คือเท่าใด

ก. ยาว 16 เมตร x กว้าง 8 เมตร ข. ยาว 18 เมตร x กว้าง 9 เมตร

ค. ยาว 14 เมตร x กว้าง 7 เมตร ง. ยาว 20 เมตร x กว้าง 10 เมตร

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวอลเลย์บอล

คำชี้แจง

1.แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับเจตคติต่อวอลเลย์บอล ขอให้ท่านนักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้ออย่างละเอียดและพิจารณาให้รอบคอบก่อน แล้วจึงตัดสินใจเลือกตอบ

2.การตอบแบบสอบถาม ไม่มีคำตอบถูกหรือผิด คำตอบไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด

3.การตอบแบบสอบถามวัดเจตคติให้นักเรียนอ่านข้อความในมาตราวัดแต่ละข้อแล้วพิจารณาอย่างรอบคอบจึงทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดข้อใดข้อหนึ่ง จะมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนอย่างยิ่ง

เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก เพราะข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่

ไม่แน่ใจ หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจกับข้อความนั้น เพราะข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนเป็นบางส่วน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น เพราะข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนอย่างยิ่ง

ตาราง 14 ตารางตัวอย่างเจตคติ

ข้อ	ความรู้สึกและความคิด ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	นักเรียนตั้งใจเรียนวอลเลย์บอลมากกว่าวิชาอื่น.....		✓			
00	นักเรียนทำกิจกรรมวอลเลย์บอลตามคำสั่งครูผู้สอนโดยไม่เต็มใจ.....					✓

คำอธิบาย

จากตัวอย่างในข้อ (0) แสดงว่านักเรียนอ่านข้อความแล้วมีความรู้สึกเห็นด้วยกับข้อความนั้น

จากตัวอย่างในข้อ (00) แสดงว่านักเรียนอ่านข้อความนั้นแล้วมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวอลเลย์บอล (10 คำถาม)

ชื่อ.....นามสกุล.....เลขที่.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำสั่ง จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงที่สุดของนักเรียน

ข้อ	ความรู้สึกและความคิด ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ข้าพเจ้าเรียนวอลเลย์บอลอย่างมีความสุข					
2	ข้าพเจ้าชอบเรียนวอลเลย์บอล					
3	ข้าพเจ้าสนุกและตื่นเต้นที่ได้ร่วมกิจกรรมในชั่วโมงวอลเลย์บอล					
4	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้จากการเรียนวอลเลย์บอลไปใช้เป็นพื้นฐานในการออกกำลังกาย					
5	ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะได้รับการฝึกทักษะวอลเลย์บอล					
6	ข้าพเจ้าชอบเรียนทักษะวอลเลย์บอลมากขึ้นหลังกิจกรรมการเรียนวอลเลย์บอล					
7	ข้าพเจ้าคิดว่าวอลเลย์บอลมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะด้านกระบวนคิด					
8	ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียนวอลเลย์บอล					
9	ข้าพเจ้าสนใจและชอบทักษะวอลเลย์บอลมากขึ้น					
10	ข้าพเจ้ามีพัฒนาการด้านทักษะการเล่นวอลเลย์บอลมากขึ้น					

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ห้อง.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓

ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	1.1 ยืนตรงเมื่อได้ยินเพลงชาติ ร้องเพลงชาติได้ และบอก ความหมายของเพลงชาติ			
	1.2ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน ให้ความ ร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำงานกับสมาชิกในห้องเรียน			
	1.3เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ประองดอง และ เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน			
	1.4เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ ปฏิบัติตนตาม หลักของศาสนาและเป็นตัวอย่างที่ดีของศาสนิกชน			
	1.5เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมที่ เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและชุมชน จัดขึ้น ขึ้นชมในพระราชกรณียกิจพระปรีชาสามารถของ พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์			
2.ซื่อสัตย์ สุจริต	2.1ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นจริง			
	2.2ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ละอาย และเกรงกลัวที่จะทำ ความผิด ทำตามสัญญาที่ตนให้ไว้กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครู			
	2.3ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และเป็นแบบอย่างที่ดี แก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์			
3.มีวินัย รับผิดชอบ	3.1ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันมีความรับผิดชอบ			
4.ใฝ่เรียนรู้	4.1ตั้งใจเรียน			
	4.2 เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียรพยายามในการ			

	เรียน			
	4.3 เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ			
	4.4 ศึกษาค้นคว้า หาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก โรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม			
	4.5 บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบบางสิ่งที่เรียนรู้ สรุป เป็นองค์ความรู้			
	4.6 แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน			
5.อยู่อย่าง พอเพียง	5.1 ใช้ทรัพย์สินและสิ่งของของโรงเรียนอย่างประหยัด			
	5.2 ใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างประหยัดและรู้คุณค่า			
	5.3 ใช้จ่ายอย่างประหยัดและมีการเก็บออมเงิน			
6.มุ่งมั่นใน การทำงาน	6.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับ มอบหมาย			
	6.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งาน สำเร็จ			
7.รักความ เป็นไทย	7.1 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย			
	7.2 เห็นคุณค่าและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย			
8.มีจิต สาธารณะ	8.1 รู้จักช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูทำงาน			
	8.2 อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ ผู้อื่น			
	8.3 รู้จักการดูแล รักษาทรัพย์สินสมบัติและสิ่งแวดล้อมของ ห้องเรียน โรงเรียนชุมชน			
	8.4 เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของ โรงเรียน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้งให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้งให้ 1 คะแนน

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ แบบทดสอบวัดทักษะวอลเลย์บอล

ก่อนเริ่มทำแบบทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบทุกคนต้องปฏิบัติตามโปรแกรมการอบอุ่นร่างกายและการยืดเหยียดกล้ามเนื้อเป็นเวลาประมาณ 8-10 นาที และผู้เข้ารับการทดสอบสามารถฝึกซ้อมแบบทดสอบวัดทักษะวอลเลย์บอล เป็นเวลา 2 นาที

ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นประกอบด้วยแบบทดสอบ 5 ชุดทักษะ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบทักษะการอันเดอร์

1.1 ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว

1.2 ทักษะการอันเดอร์คู่

2. แบบทดสอบทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล

3. แบบทดสอบทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล

4. แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล

5. แบบทดสอบทักษะการเล่นเป็นทีม

คำชี้แจง: ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบทดสอบวัดทักษะวอลเลย์บอล จำนวน 5 ชุด ทักษะ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยมีเกณฑ์การแสดงความเห็น

5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. แบบทดสอบทักษะการอ่านเตอร์					
1.1 ทักษะการอ่านเตอร์บอลเดี่ยว					
1.2 ทักษะการอ่านเตอร์คู่					
2. แบบทดสอบทักษะการกระโดดตบลูกวอลเลย์บอล					
3. แบบทดสอบทักษะการสกัดกั้นลูกวอลเลย์บอล					
4. แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟวอลเลย์บอล					
5. แบบทดสอบทักษะการเล่นเป็นทีม					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

**แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อ
แบบทดสอบวัดความรู้วอลเลย์บอล**

คำชี้แจง: ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบทดสอบวัดความรู้วอลเลย์บอล จำนวน 20 ข้อ (ถูกได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน) โดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยมีเกณฑ์การแสดงความคิดเห็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. ชื่อเดิมของกีฬาวอลเลย์บอล มีชื่อเรียกว่าอะไร ก. มินโทเน็ตต์ ข. มินโทเฟตต์ ค. วินโทเฟตต์ ง. วินโทเน็ตต์					
2. ใครเป็นผู้ให้กำเนิดกีฬาวอลเลย์บอล ก. กาลิเลโอ ข. เจม วัตต์ ค. โรบิน วิลเลียม ง. วิลเลียม จี มอร์แกน					
3. ข้อใดใช้ความมุ่งหมายของผู้ก่อตั้ง ก. ให้ผู้ใหญ่ออกกำลังกาย ข. เล่นในโรงยิมเนเซียมเล็กๆ ได้ ค. ไม่เหมาะกับผู้เล่นอายุ ง. ผู้เล่นไม่มีการกำหนดแน่นอน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
4. FIVB คือข้อใด ก. สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ข. สมาคมการกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ค. สมาคมส่งเสริมการกีฬาแห่งอเมริกา ง. ไม่มีข้อถูก					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
5. Indoor Volleyball มีผู้เล่นฝ่ายละกี่คน ก. 2 คน ข. 4 คน ค. 6 คน ง. 8 คน					
6. Beach Volleyball มีผู้เล่นฝ่ายละกี่คน ก. 2 คน ข. 4 คน ค. 6 คน ง. 8 คน					
7. เท้าเป็น หมายถึง ข้อใด ก. ยืนเต็มเท้า ข. เปิดปลายเท้าข้างหน้า ส้นเท้าข้างหนึ่ง ค. ปลายเท้าเปิดเล็กน้อย ง. ส้นเท้าเปิดเล็กน้อย					
8. การเลิฟ หมายถึงข้อใด ก. การส่งวอลเลย์บอลข้ามตาข่าย ข. การส่งวอลเลย์บอลเข้าสู่การเล่น ค. การตีขณะเล่น ง. การหยิบลูกก่อนส่ง					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
9. ข้อใดไม่ใช่ จุดประสงค์ของการเลิร์ฟ ก. โดนตัวฝ่ายตรงข้าม ข. โดนตาข่ายแล้วข้ามฝั่งตรงข้ามได้ ค. ได้แต้ม ง. ข้ามตาข่าย					
10. การเลิร์ฟ มีกี่แบบ ก.1 แบบ ข.2 แบบ ค.3 แบบ ง. 4 แบบ					
11. ผู้เล่นที่สามารถตบลูกได้รุนแรงและแม่นยำ จะต้องมีสมรรถภาพของร่างกายที่ดี ยกเว้นข้อใด ก. มีความอ่อนตัว ข. กระโดดสปริงตัวได้สูง ค. แคล่วคล่องว่องไว ง. แขนใหญ่, ฝ่ามือใหญ่					
12. การทำให้ลูกวอลเลย์บอลที่พุ่งข้ามตาข่าย โดยการตบ ปะทะ ส่วนแขนและมือของฝ่ายสกัดกั้น เพื่อให้ลูกวอลเลย์บอล กระดอนกลับไปสู่พื้นที่สนามของฝ่ายตบ การกระทำแบบนี้เรียกว่าอะไร ก. การเลิร์ฟ ข. การตบ ค. การรับ ง. การสกัดกั้น					
13. ข้อใดไม่ใช่การฝึกเพื่อการเป็นนักกีฬา วอลเลย์บอลที่ดี ก. การฝึกความสามารถเฉพาะตัว ข. การฝึกทักษะการเล่นเป็นทีม ค. การสร้างสมรรถภาพทางจิตใจ ง. การสร้างสมรรถภาพทางร่างกาย					
14. แต่ละทีมจะถูกลูกได้ไม่เกินกี่ครั้ง ก. 2 ครั้ง ข. 3 ครั้ง ค. 4 ครั้ง ง. ไม่มีข้อถูก					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
15. ความสูงของตาข่ายประเภทชายสูงเท่าไร ก. 2.24 เมตร ข. 2.34 เมตร ค. 2.43 เมตร ง. 2.54 เมตร					
16. ความสูงของตาข่ายประเภทหญิงสูงเท่าไร ก. 2.24 เมตร ข. 2.34 เมตร ค. 2.43 เมตร ง. 2.54 เมตร					
17. Libcro คือใคร ก. ตัวตบอิสระ ข. ตัวเลิร์ฟอิสระ ค. ตัวรับอิสระ ง. ตัวเซตอิสระ					
18. ในสนาม ผู้ที่แต่งตัวต่างจากเพื่อนร่วมทีมคือข้อใด ก. Libero ข. Captain ค. Coach ง. Trainer					
19. ผู้กำกับเส้นซึ่งลงสนาม หมายถึงข้อใด ก. ลูกตกในสนาม ข. ผู้เล่นลงสนาม ค. ผู้เล่นถอยห่างจากเส้น ง. ผู้เล่นเหยียบเส้น					
20. ขนาดของสนามวอลเลย์บอล (Indoor) คือเท่าใด ก. ยาว 16 เมตร x กว้าง 8 เมตร ข. ยาว 18 เมตร x กว้าง 9 เมตร ค. ยาว 14 เมตร x กว้าง 7 เมตร ง. ยาว 20 เมตร x กว้าง 10 เมตร					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

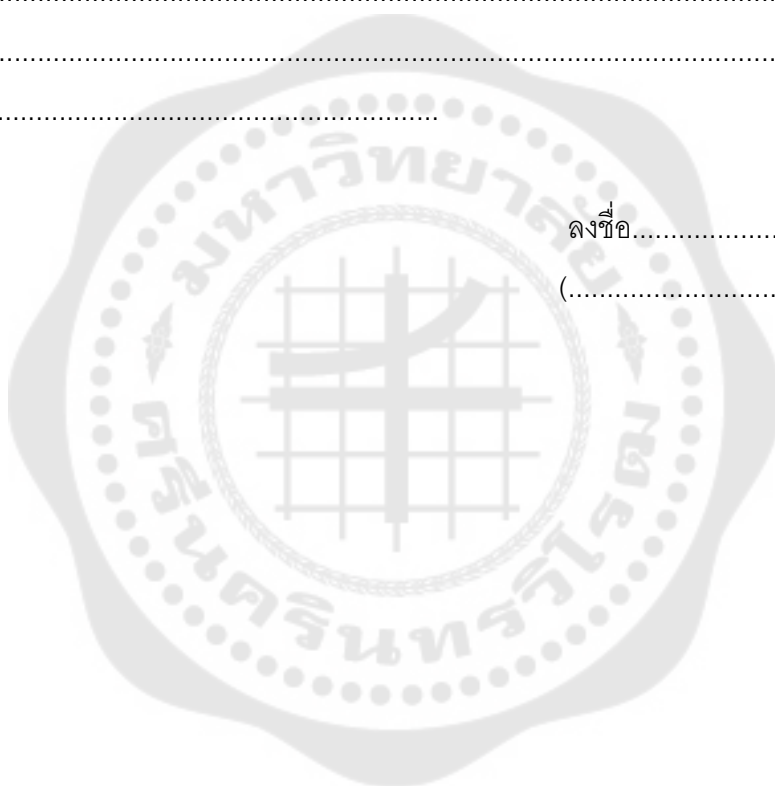
.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....
(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถาม วัดเจตคติต่อการเรียนวอลเลย์บอล

คำชี้แจง: ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวอลเลย์บอล จำนวน 10 ข้อ (มีลักษณะมาตรวัด 5 ระดับ เพื่อวัดระดับเจตคติ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยมีเกณฑ์การแสดงความคิดเห็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. ข้าพเจ้าเรียนวอลเลย์บอลอย่างมีความสุข					
2. ข้าพเจ้าชอบเรียนวอลเลย์บอล					
3. ข้าพเจ้าสนุกและตื่นเต้นที่ได้ร่วมกิจกรรมในชั่วโมงวอลเลย์บอล					
4. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้จากการเรียนวอลเลย์บอลไปใช้เป็นพื้นฐานในการออกกำลังกาย					
5. ข้าพเจ้าชอบเรียนทักษะวอลเลย์บอลมากขึ้นหลังกิจกรรมการเรียนวอลเลย์บอล					
6. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะได้รับการฝึกทักษะวอลเลย์บอล					
7. ข้าพเจ้าคิดว่าวอลเลย์บอลมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะด้านกระบวนคิด					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
8. ข้าพเจ้าได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียน วอลเลย์บอล					
9. ข้าพเจ้าสนใจและชอบทักษะวอลเลย์บอลมากขึ้น					
10. ข้าพเจ้ามีพัฒนาการด้านทักษะการเล่น วอลเลย์บอล มากขึ้น					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแบบสอบถาม คุณลักษณะของนักเรียนอันพึงประสงค์

คำชี้แจง: ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถาม
คุณลักษณะอันพึง จำนวน 10 ข้อ (เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอให้
3 คะแนน, พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้งให้ 2 คะแนน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้งให้
1 คะแนน) โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็น
ประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยมีเกณฑ์การแสดงความคิดเห็น 5
ระดับ ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
1. ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน ให้ ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำงานกับสมาชิกใน ห้องเรียน					
2. เข้าร่วมกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี ประองดอง และเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนและชุมชน					
3. เข้าร่วมกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ที่เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ตามที่โรงเรียนและ ชุมชนจัดขึ้น ชื่นชมในพระราชกรณียกิจพระปรีชาสามารถของ พระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
4. ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันมีความรับผิดชอบ					
5. ตั้งใจเรียน					
6. เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียรพยายามในการเรียน					
7. เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ					
8. ศึกษาค้นคว้า หาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม					
9. บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบบางสิ่งที่เรียนรู้ สรุปลงเป็นองค์ความรู้					
10. แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD)

- แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ(STAD)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

รายวิชา วอลเลย์บอล รหัสวิชา พ32214

จำนวน 0.5 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เวลาเรียน 3 คาบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มาสร้างทักษะกันเถอะ

1. สาระสำคัญ

ทักษะการยืน เป็นพื้นฐานที่ช่วยให้ผู้เล่นสามารถเคลื่อนที่และตอบสนองต่อเกมได้อย่างรวดเร็ว หากยืนในท่าที่เหมาะสม จะช่วยรักษาสสมดุลของร่างกาย และเพิ่มประสิทธิภาพในการเล่น ไม่ว่าจะเป็นการรับลูกหรือตอบโต้ลูกจากฝ่ายตรงข้าม ขณะที่ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยว เป็นเทคนิคที่ใช้แขนทั้งสองข้างเหยียดตั้งรองรับลูกบอล เหมาะสำหรับการรับลูกเสิร์ฟและลูกตบที่มีความแรง ช่วยควบคุมทิศทางของลูกบอล และส่งไปยังตำแหน่งที่ต้องการได้แม่นยำมากขึ้น รวมทั้งทักษะการอันเดอร์บอลคู่ เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่ใช้มือช่วยประคองลูก เพื่อเพิ่มความมั่นคงในการรับบอล โดยเฉพาะในกรณีที่ลูกบอลมาทางมุมที่ยาก หรือผู้เล่นต้องการควบคุมบอลให้ดีขึ้น ทั้งสามทักษะนี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการเล่นวอลเลย์บอล และช่วยให้เกมดำเนินไปอย่างราบรื่น ลดข้อผิดพลาดในการรับและส่งบอล ทำให้ทีมสามารถเล่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ผลการเรียนรู้

ข้อที่ 1 เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถรู้ทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล

ข้อที่ 2 เพื่อให้ให้นักเรียนแสดงทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลได้อย่างถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (K)

3.2 นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (P)

3.3 นักเรียนเกิดความสนุกสนานให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมในทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (A)

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- (.....) 1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ (.....) 2. ซื่อสัตย์ สุจริต (.....) 3. มีวินัย
 (.....) 4. ใฝ่เรียนรู้ (.....) 5. อยู่อย่างพอเพียง (.....) 6. มุ่งมั่นในการทำงาน
 (.....) 7. รักความเป็นไทย (.....) 8. มีจิตสาธารณะ (.....) 9. มีศักยภาพเป็นพลโลก

5. สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

- (.....) 1. ความสามารถในการสื่อสาร (.....) 2. ความสามารถในการคิด
 (.....) 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา (.....) 4. ความสามารถในการทักษะชีวิต
 (.....) 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

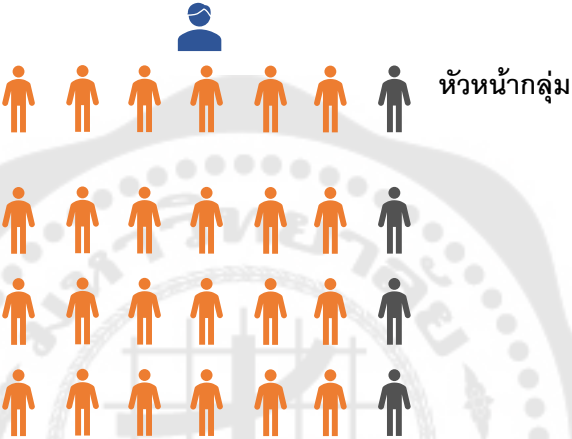
6. สารการเรียนรู้

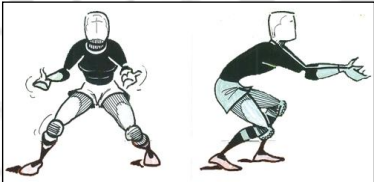
- 6.1 ทักษะการยืนในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ รับลูกเสิร์ฟ เตรียมรับบอลตบ และการเคลื่อนที่ในกีฬาวอลเลย์บอล
 6.2 ทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยวในกีฬาวอลเลย์บอล
 6.3 ทักษะการอันเดอร์บอลคู่ในกีฬาวอลเลย์บอล

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

-

8. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้กระบวนการสอนเทคนิคเอส.ที.เอ.ดี. (STAD))

ครั้งที่	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้
ครั้งที่ 5-7	ขั้นเตรียม (5 นาที) - ครูให้นักเรียนเข้าแถวเป็นกลุ่ม ครูผู้สอน หัวหน้ากลุ่ม - สำรวจรายชื่อนักเรียนและความเรียบร้อยของเครื่องแต่งกาย - นั่งแยกกันเป็นกลุ่มตามที่ได้จัดไว้ - นักเรียนนำอบอุ่นร่างกาย โดยให้นักเรียนขยายแถว 2 ช่วงแขนและให้ตัวแทนกลุ่ม ทุกกลุ่มออกมานำอบอุ่นร่างกาย
	ขั้นสอน (5-10 นาที) - แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนเข้าใจในทักษะพื้นฐานการอันเดอร์บอลเดี่ยวและการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นวอลเลย์บอล - ครูอธิบายความสำคัญของทักษะการอันเดอร์บอลเดี่ยวและการอันเดอร์บอลคู่ในกีฬาวอลเลย์บอล อภิปรายสรุปหลักการสาระสำคัญเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป 1.การอันเดอร์ 1.1. การซ้อนมือ หรือการวางมือทับกัน เป็นวิธีการประสานมือที่ง่ายและนิยมที่สุด โดยผู้เล่นวางฝ่ามือของมือข้างหนึ่งซ้อนลงบนฝ่ามือของมืออีกข้างหนึ่ง ตามความถนัดของแต่ละคน แล้วให้หัวนิ้วแม่มือชิดติดกัน 1.2. การ มือหนึ่งกำ มือหนึ่งโอบ โอบหมด ใช้มือใด หมด แล้วใช้อีก หมด นิ้วหัวแม่มือ

ครั้งที่ 5-7	ทั้งสองชนิดติดกัน 1.3. การประสานนิ้วมือ สอดนิ้วมือของนิ้วมือทั้งสองข้าง ประสานกันในช่องระหว่างข้อนิ้ว แล้วกำมือเล็กน้อย นิ้วหัวแม่มือทั้งสองชนิดติดกัน 2. ผู้สอนอธิบายถึงจุดที่สัมผัสลูกบอล 2.1. ใช้แขนท่อนล่างเหนือข้อมือขึ้นมาประมาณ 10 เซนติเมตร 3. ผู้สอนอธิบายและสาธิตการยืนท่าเตรียมพร้อมในการเล่นลูกสองมือล่าง 3.1. ยืนแยกเท้าออกประมาณ 1 ช่วงไหล่หรือกว้างกว่าเล็กน้อย โดยมีเท้าข้างใดข้างหนึ่งนำหน้า 3.2. ถ่ายน้ำหนักตัวไปที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง ย่อเข่าลงและโน้มตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย 3.3. ยกมือทั้งสองขึ้นเหนือศีรษะ ตามองที่ลูกบอล 4. ผู้สอนอธิบายและสาธิตการออกแรงตีลูกบอล 4.1. แขนทั้งสองข้างเหยียดตรงตลอดเวลา ย่อเข่าต่ำ จุดหมุนในการออกแรงอันเดอร์คือหัวไหล่และหัวเข่า 4.2. ยกแขนขนานกับพื้นเสมอไหล่ ไปพร้อมกับการยัดเข่าและลำตัวพร้อม ๆ กัน
	ขั้นฝึกปฏิบัติ (20-25 นาที) ● นักเรียนแยกกลุ่มเริ่มทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยโดยที่แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ดังนี้ 1. ผู้นำกลุ่ม 2. สมาชิก 3. สมาชิก 4. ผู้กระตุ้นเตือน ซึ่งจะจัดบทบาทและหน้าที่ตามความสามารถและลักษณะนิสัยของคนในกลุ่ม ● ให้นักเรียนหยิบลูกบอลคนละลูกตามจำนวนคนภายในกลุ่ม โดยเริ่มฟังคำสั่งจากผู้นำ ตั้งแต่การยืน การโยนลูกขึ้นไปเพื่อเริ่มอันเดอร์บอล คือ เมื่อได้ยินสัญญาณจากผู้นำกลุ่มของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนปฏิบัติ ฝึกอันเดอร์บอลเดี่ยวของแต่ละคนภายในกลุ่มมีเพื่อน

	ภายในกลุ่มคอยกระตุ้น นักเรียนฝึกไปเรื่อยๆ จนเกิดความชำนาญ ● จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กันภายในกลุ่มของตนเอง เพื่อทำการเล่นอันเดอร์บอลคู่ เริ่มฝึกไปพร้อมกันภายในกลุ่มโดยมีผู้นำกลุ่มเป็นคนให้สัญญาณ และปฏิบัติไปเรื่อยๆจนเกิดความชำนาญ การอันเดอร์คู่ 2 แบบฝึก 1.1 แบบฝึกตั้งลูกก่อนอันเดอร์ให้เพื่อน รูปแบบการฝึก นักเรียนจับคู่ ฝ่ายหนึ่งโยนลูกบอลส่งให้อีกคู่ อีกฝ่ายตีลูกบอลตั้งสูงขึ้น แล้วตีลูกส่งให้คู่ ทำแบบนี้ทั้ง2คนไปมา 1.2 แบบฝึกอันเดอร์คู่ไปมาโดยไม่ตั้ง รูปแบบการฝึก นักเรียนจับคู่ ฝ่ายหนึ่งโยนลูกบอลส่งให้อีกคู่ อีกฝ่ายตีลูกบอลกลับมาให้เพื่อน ตีไป-มา ● หากผู้เรียนมีคำถาม ให้ถามเพื่อนสมาชิกในกลุ่มก่อนที่จะถามครู ● ขณะที่นักเรียนร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมในกลุ่ม ครูจะเดินดูให้ทั่วชั้นเรียนให้คำชมเชยกับกลุ่มที่ทำได้ดี และนักเรียนดูการปฏิบัติของนักเรียนว่าในกลุ่มทำอะไรบ้าง ชั้นนำไปใช้ (5-10 นาที) ● ครูเรียกรวมแถวกลับมานั่งที่ในลักษณะเดิม ● ครูให้นักเรียนเข้าแถว 4 แถว แบ่งเป็น 2 ฝั่ง เพื่อเล่นเกม โดยให้นักเรียนนำทักษะการอันเดอร์ที่ได้ฝึก และนำทักษะที่เรียนมาแข่งกัน กติกา คือ ให้นักเรียนต่อแถวอยู่มุมสนาม โตสนามหนึ่งแล้วให้คนแรกปฏิบัติ ทักษะที่เลือกมา โดยมีการจับเวลา ทีมใดทำคะแนนได้สูงสุดถือเป็นผู้ชนะ ขั้นสรุป (5 นาที) ● ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอันเดอร์บอลในกีฬาวอลเลย์บอล ครูให้หัวหน้าแต่ละกลุ่มพูดถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ในวันนี้ ● ครูสอบถามถึงปัญหาในการอันเดอร์บอลสำหรับนักเรียนบางคนที่ยังอันเดอร์บอลได้ไม่ดี พร้อมกับแนะนำให้กลับไปฝึกการอันเดอร์บอล ● ครูนัดหมายการสอนครั้งต่อไป
--	---

9. การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัด
นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (K)	การถาม-ตอบ	แบบประเมินการตอบคำถามในชั้นเรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (P)	การปฏิบัติ	แบบทดสอบทักษะการปฏิบัติ, แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
นักเรียนเกิดความสุข สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมในทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (A)	สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (K)	นักเรียนอธิบายทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลได้อย่างถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์	นักเรียนอธิบายทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลได้อย่างถูกต้อง	นักเรียนอธิบายทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลได้บ้าง	นักเรียนไม่สามารถอธิบายทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล

นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล (P)	1.นักเรียนสามารถปฏิบัติขั้นตอนทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล ได้อย่างถูกต้อง 2.นักเรียนสามารถเคลื่อนที่เพื่อไปประกอบทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล ได้อย่างถูกต้อง 3.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล ได้อย่างถูกต้อง 4.นักเรียนสามารถเลือกปฏิบัติการยืน	นักเรียนปฏิบัติได้ 3 ใน 4 ข้อ	นักเรียนปฏิบัติได้ 2 ใน 4 ข้อ	นักเรียนปฏิบัติได้ 1 ใน 4 ข้อ
---	--	--------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------

	การอันเดอร์บอลเดี่ยว และ การอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลได้อย่างเหมาะสม			
นักเรียนเกิดความสุขสนทนให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมในทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล (A)	นักเรียนเกิดความสนทนให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมในทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล	นักเรียนเกิดความสุขสนทนแต่ไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมในทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล	นักเรียนไม่เกิดความสุขสนทนแต่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมในทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล	นักเรียนไม่เกิดความสุขสนทนและไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมในทักษะการยืน การอันเดอร์บอลเดี่ยว และการอันเดอร์บอลคู่ในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 - 12	ดีมาก
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้
1 - 3	ปรับปรุง

10. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

10.1 อุปกรณ์ เช่น กระดาษ ปากกา นกหวีด

10.2 สาระย่อยที่ 1 : หนังสือเรียน/Google/Youtube

แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานรายบุคคล

ร.ร.	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม																				
		ความสนใจ				การแสดงความ ความคิดเห็น				การตอบ คำถาม				การยอมรับฟัง คนอื่น				ทำงาน ตามที่ได้รับ มอบหมาย				รวม
1		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	20
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

เกณฑ์การวัดผล

ดีมาก	=	4	สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
ดี	=	3	การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 60%
ปานกลาง	=	2	การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ 50%
ปรับปรุง	=	1	เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรง เวลา

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

ที่	ชื่อ - สกุล สมาชิกกลุ่ม	พฤติกรรม																				รวม
		ความ ร่วมมือ				การแสดง ความ คิดเห็น				การรับฟัง ความ คิดเห็น				ความ ตั้งใจใน การ ทำงาน				การมีส่วน ร่วมใน การ อภิปราย				
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						

กลุ่มที่.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมากหรือปฏิบัติบ่อยครั้ง =	4	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	90 – 100 %
ดีหรือปฏิบัติบางครั้ง	= 3	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	60 – 89 %
ปานกลางหรือปฏิบัติครั้งเดียว	= 2	ประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์	50 – 69 %
ปรับปรุงหรือไม่ปฏิบัติเลย	= 1	ประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์	50 %

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

...../...../.....

**แบบแสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
(STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รู้วิชาออลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มารู้จักออลเลย์บอล

คำชี้แจง: ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รู้วิชาออลเลย์บอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยมีเกณฑ์การแสดงความคิดเห็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
ด้านสาระการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
2. สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน					
ด้านสาระสำคัญ					
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน					
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน					
2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3. สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	5	4	3	2	1
2. สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน					
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
4. กิจกรรมมีความเหมาะสมเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก					
ด้านสื่อการจัดการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
2. สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้					
3. สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
4. สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน					
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ					
ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
2. สอดคล้องกับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้					
3. วัดและประเมินผลได้ถูกต้อง					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค
หนังสือจริยธรรม

AF19-03-03.1
August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวจุฑารัตน์ แก้วกำยาน

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-672671

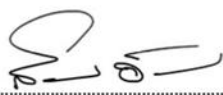
รายการเอกสารที่รับรอง :

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา	ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2568
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ฉบับที่ 3 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2568
3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 20 มกราคม 2568
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ฉบับที่ 1 ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2567
5. หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย ต่ำกว่า 18 ปี	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 20 มกราคม 2568
6. ประวัติผู้วิจัย	

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 13 มีนาคม 2568

วันที่หมดอายุ : 12 มีนาคม 2569

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ชุดสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ

1.ผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์ ดร.สังวร จันทกร

อาจารย์ประจำหลักสูตร พลศึกษาและนันทนาการ ภาควิชา/กอง สาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.อาจารย์ ดร.ชาญกิจ คำพวง

อาจารย์ประจำหลักสูตร กษ.บ.พลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.อาจารย์ ดร.ชนกนาถ รัตนเฉลิมวงศ์

อาจารย์ประจำหลักสูตร กษ.บ.พลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4.นายจาตุรนต์ มหากนก

วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการรัชดา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

5.นางสาวมะณีพร โชติไสว

วิทยฐานะ ครูชำนาญการ โรงเรียนโพธิสารพิทยากร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

ประวัติผู้เขียน

